

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 101

36e jaargang

13 april 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
93/C 101/01	nr. 306/91 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Uitkeringen voor part-time werknemers	1
93/C 101/02	nr. 579/91 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Invoer in en wederuitvoer uit de Gemeenschap van niet-communautaire wapens en voor militair gebruik ontworpen materieel onder het regime van actieve veredeling	1
93/C 101/03	nr. 891/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Controle op de wapenverkoop op wereldwijd niveau	2
93/C 101/04	nr. 2612/91 van de heer Rolf Linkohr aan de Commissie Betreft: Communautaire bevordering van research in het voordeel van grote ondernemingen?	2
93/C 101/05	nr. 3171/91 van mevrouw Ana Miranda de Lage aan de Commissie Betreft: EEG-Mercosur	3
93/C 101/06	nr. 461/92 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Beroepswijzigingen en de interne markt	3
93/C 101/07	nr. 638/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen woestijnvorming in Griekenland	4
93/C 101/08	nr. 670/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Achterstallige uitbetalingen ESF-bijstand	5
93/C 101/09	nr. 781/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De delta van de Axios-rivier	6
93/C 101/10	nr. 902/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het Kleine Prespa-meer	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 101/11	nr. 907/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De waterbiotoop van Nea Kios	6
93/C 101/12	nr. 1297/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het ecosysteem van Kos	6
93/C 101/13	nr. 1453/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de Evros-delta	6
93/C 101/14	nr. 1461/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aantasting van het ecosysteem bij enkele meren in de buurt van Thessaloniki	6
93/C 101/15	nr. 1537/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De bescherming van het Meer van Kolymbithra op Tinos	7
93/C 101/16	nr. 1629/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De bescherming van Groot Prespa	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 781/92, nr. 902/92, nr. 907/92, nr. 1297/92, nr. 1453/92, nr. 1461/92, nr. 1537/92 en nr. 1629/92	7
93/C 101/17	nr. 904/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieu in Ptolemaïda	7
93/C 101/18	nr. 1397/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Luchtverontreiniging in Agios Stefanos (Patras)	8
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 904/92 en nr. 1397/92	8
93/C 101/19	nr. 923/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Trevi: informatie-uitwisseling/drogbestrijding	8
93/C 101/20	nr. 924/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Trevi: gecontroleerde zendingen/drogbestrijding	8
93/C 101/21	nr. 925/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Trevi: gezamenlijke politionele samenwerking	9
93/C 101/22	nr. 933/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Trevi: informatiesysteem	9
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 923/92, nr. 924/92, nr. 925/92 en nr. 933/92	9
93/C 101/23	nr. 984/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Mauritius — vrijstelling en fraude met betrekking tot de EUR 1-certificaten	9
93/C 101/24	nr. 985/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Mauritius — vrijstelling en fraude met betrekking tot de EUR 1-certificaten	10
93/C 101/25	nr. 1137/92 van de leden Maxime Verhagen en James Janssen van Raay aan de Commissie Betreft: Het versterken van de buitengrenzen	10

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 101/26	nr. 1224/92 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Aanleg van een schietbaan en bescherming van vogelsoorten van internationaal belang te Madonna del Tonnaro op Sicilië (Italië)	11
93/C 101/27	nr. 1244/92 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Subsidiariteitsbeginsel	11
93/C 101/28	nr. 1611/92 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Terugverlegging van bevoegdheden van de Commissie naar de Lid-Staten	11
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1244/92 en nr. 1611/92	12
93/C 101/29	nr. 1251/92 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Hondsdolheid	12
93/C 101/30	nr. 1617/92 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Hondsdolheid	12
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1251/92 en nr. 1617/92	12
93/C 101/31	nr. 1313/92 van de heer Gerd Müller aan de Commissie Betreft: Vraag naar een Europees veiligheidsconcept na de afschaffing van de grenscontroles per 1 januari 1993	12
93/C 101/32	nr. 1368/92 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Subsidiariteit en het sociaal actieprogramma	13
93/C 101/33	nr. 1475/92 van mevrouw Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Zeehonden in Canada	14
93/C 101/34	nr. 1490/92 van de heer Gerard Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire steun aan het bosbouwplan van Galicië	14
93/C 101/35	nr. 1561/92 van de heer Patrick Cox aan de Commissie Betreft: Eerste jaar van de werkzaamheden van de Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling (EBWO)	15
93/C 101/36	nr. 1578/92 van de heer Elmar Brok aan de Commissie Betreft: Roken op het werk	16
93/C 101/37	nr. 1672/92 van de heer Jean-Pierre Raffin aan de Commissie Betreft: Regeling van het potentiële conflict tussen Slowakije en Hongarije ten aanzien van de stuwdam van Gavbcikovo	16
93/C 101/38	nr. 1675/92 van mevrouw Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Irian Jaya en Indonesië	17
93/C 101/39	nr. 1690/92 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Stedebouwkundige regelingen en voorgesteld grondgebruik in het gebied van de goedgekeurde stadsuitleg van Athene — communautaire financiering	17
93/C 101/40	nr. 1733/92 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Amerikaanse anti-dumping- en anti-subsidiemaatregelen	18
93/C 101/41	nr. 1747/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Opleidingsprogramma's	18

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 101/42	nr. 1771/92 van de heer Frédéric Rosmini aan de Commissie Betreft: Europese vervoernetwerken	19
93/C 101/43	nr. 1826/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Export van kwik naar Brazilië	19
93/C 101/44	nr. 1831/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het damhart op Rhodos	20
93/C 101/45	nr. 1833/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De beren in Griekenland	20
93/C 101/46	nr. 1865/92 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Onderhandelingen Gemeenschap-Golfstaten	20
93/C 101/47	nr. 1911/92 van de heer Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Communautaire programma's voor landelijke gebieden in Midden- en Noord-Italië ..	21
93/C 101/48	nr. 1961/92 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Bouw van een polyvalent centrum voor medische en beroepsrevalidatie in Pendeli	22
93/C 101/49	nr. 1979/92 van de heer Herman Verbeek aan de Raad Betreft: Europol	23
93/C 101/50	nr. 2034/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	23
93/C 101/51	nr. 2036/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	24
93/C 101/52	nr. 2037/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	25
93/C 101/53	nr. 2040/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	25
93/C 101/54	nr. 2043/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	26
93/C 101/55	nr. 2044/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	26
93/C 101/56	nr. 2045/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	27
93/C 101/57	nr. 2048/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	27

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 101/58	nr. 2050/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	28
93/C 101/59	nr. 2051/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	28
93/C 101/60	nr. 2052/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten	29
93/C 101/61	nr. 2094/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Arbeidsomstandigheden in de metaalindustrie	30
93/C 101/62	nr. 2105/92 van de heer Pierre Bernard-Reymond aan de Commissie Betreft: Verwerking van benzidine in uit Azië en het Midden-Oosten geïmporteerde kleding ..	30
93/C 101/63	nr. 2134/92 van de heer Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Kanker door het toevoegen van chloor aan zwembadwater	31
93/C 101/64	nr. 2143/92 van Lord Inglewood aan de Commissie Betreft: Criteria voor steun uit hoofde van doelstelling 2	32
93/C 101/65	nr. 2144/92 van Lord Inglewood aan de Commissie Betreft: Criteria voor steun uit hoofde van doelstelling 2	32
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2143/92 en nr. 2144/92	32
93/C 101/66	nr. 2224/92 van mevrouw Marie Jepsen aan de Commissie Betreft: Gebrekkige tenuitvoerlegging van de EG-richtlijn inzake vogelbescherming	32
93/C 101/67	nr. 2227/92 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Transfrigo-route Holland	33
93/C 101/68	nr. 2271/92 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: Beklag Amerikaanse bisschoppen over EG-waarnemers in voormalig Joegoslavië	33
93/C 101/69	nr. 2289/92 van de heer Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: European DES Study	34
93/C 101/70	nr. 2292/92 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Irak en Euratom	34
93/C 101/71	nr. 2297/92 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdend vervoer van gevaarlijk afval	35
93/C 101/72	nr. 2488/92 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Crisis van de industrie in Ligurië	35
93/C 101/73	nr. 2547/92 van mevrouw Maartje van Putten aan de Raad Betreft: Internationale kinderhandel	36
93/C 101/74	nr. 2560/92 van de heer Pierre Lataillade aan de Raad Betreft: Ratificatie door de Lid-Staten van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind, dat op 2 september 1990 van kracht is geworden	36

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 101/75	nr. 2595/92 van de heer Mauro Chiabrandò aan de Raad Betreft: Zetel van de Stichting voor beroepsopleiding in de landen van Oost-Europa	37
93/C 101/76	nr. 2707/92 van de leden Marco Taradash en Djida Tazdait aan de Raad Betreft: Het binnenlands beleid van de Gemeenschap en de individuele vrijheden van de burgers	37
93/C 101/77	nr. 2712/92 van de heer Enrique Barón Crespo aan de Raad Betreft: Betrekkingen met de GOS-Statens	38
93/C 101/78	nr. 2794/92 van de heer Freddy Blak aan de Raad Betreft: Bestrijding van Aids	39
93/C 101/79	nr. 2970/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Asielverlening aan vreemdelingen in Duitsland	39
93/C 101/80	nr. 2978/92 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Raad Betreft: GATT-onderhandelingen over textiel en multivezelakkoord	40
93/C 101/81	nr. 3313/92 van de heer James Moorhouse aan de Raad Betreft: Nationaliteit van ambtenaren	40
93/C 101/82	nr. 3476/92 van de heer Jacques Tauran aan de Raad Betreft: Paarderenen te Pardubice in Bohemen	40
93/C 101/83	nr. 3484/92 van de leden Christine Oddy en Michael Elliott aan de Raad Betreft: Raad Algemene Zaken — anti-racisme	41
93/C 101/84	nr. 58/93 van de leden Mireille Elmalan, Sérgio Ribeiro en Vassilis Ephremidis aan de Raad Betreft: Noodzaak om de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat in de Gemeenschap op te voeren	41
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 3484/92 en nr. 58/93	41
93/C 101/85	nr. 43/93 van de heer Pierre Ceyrac aan de Raad Betreft: De veiligheid van kerninstallaties in Midden- en Oost-Europa	41
93/C 101/86	nr. 66/93 van de leden Mauro Chiabrandò, Bryan Cassidy en Tullio Regge aan de Raad Betreft: Vrij verkeer binnen de Gemeenschap	42
93/C 101/87	<i>Schriftelijke vragen zonder antwoord</i>	43

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 306/91

van Sir James Scott-Hopkins (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 maart 1991)

(93/C 101/01)

Betreft: Uitkeringen voor part-time werknemers

Hoe hoog zijn volgens de schattingen van de Commissie de kosten die voor industrie en bedrijfsleven in de Gemeenschap verbonden zijn aan het voorstel om part-time werknemers in het genot te stellen van dezelfde sociale uitkeringen als full-time werknemers? Kan zij de verzekering geven dat de werkgevers als gevolg van dit voorstel niet te maken zullen krijgen met extra fiscale en andere lasten?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(10 december 1992)

In de toelichting bij het voorstel voor de richtlijnen van de Raad inzake bepaalde arbeidsverhoudingen heeft de Commissie erop gewezen dat uit een vergelijking van de kosten ter dekking van de sociale uitgaven voor full-time werknemers en voor een belangrijk aantal part-time werknemers significante en soms aanzienlijke verschillen tussen de Lid-Staten naar voren treden; de verschillen variëren immers van 2 tot 36% van de brutolonen. In sommige Lid-Staten is het aantal werknemers waarvoor dit soort contracten geldt aanzienlijk. De Commissie stelt voor dat aan werknemers met een gemiddelde wekelijkse arbeidstijd van acht uur of meer sociale uitkeringen worden toegekend krachtens wettelijke en bedrijfstakingswijs opgezette sociale-zekerheidsstelsels, die op dezelfde grondslagen berusten en waarvoor dezelfde criteria gelden als die welke worden toegepast op werknemers die voor onbepaalde tijd voltijds zijn tewerkgesteld, daarbij rekening houdend met de duur van de werkzaamheden en/of bezoldiging.

Een schatting van de financiële gevolgen van dit voorstel voor de werkgevers zou voor de Gemeenschap als geheel een uitzonderlijk ingewikkelde operatie zijn. In bepaalde gevallen zullen de kosten niet onaanzienlijk zijn en de Commissie kan het soort verzekering waarom door het

geachte Parlementslid wordt verzocht zeker niet geven. Als de financiële gevolgen onbeduidend waren, zou de Commissie een reden minder hebben gehad om deze voorstellen te doen, aangezien een van de doelstellingen ervan is concurrentievervalsingen te vermijden.

Zelfs een omvangrijke studie zou waarschijnlijk geen erg veelzeggende schatting van de kosten opleveren, hoofdzakelijk omdat moeilijk te voorspellen valt hoe bedrijven zich zullen aanpassen aan de hieruit voortvloeiende verandering van hun kostenstructuur. In feite mag worden verwacht dat zij niet allemaal op soortgelijke wijze zullen reageren, omdat zij, afhankelijk van de specifieke situatie waarin zij zich bevinden, uiteenlopende keuzemogelijkheden zouden hebben. Welke mogelijkheden zij zouden hebben, zou onder meer afhangen van de plaatselijke arbeidsmarktsituatie, winstmarges, in het productieproces gebruikte technologie, mogelijkheden tot invoering van arbeidsbesparende instrumenten, enz. Hoe zij zullen reageren, zal zeker ook afhangen van de tijdsduur waarover zij beschikken tussen het ogenblik waarop een richtlijn wordt goedgekeurd en dat waarop zij in werking treedt, na omzetting van het daarin bepaalde in de nationale wetgeving. In het onderhavige geval zullen ze waarschijnlijk over verscheidene jaren beschikken om zich aan de nieuwe situatie aan te passen, hetgeen zeker tot het vinden van aanvaardbare oplossingen zal bijdragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 579/91

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1991)

(93/C 101/02)

Betreft: Invoer in en wederuitvoer uit de Gemeenschap van niet-communautaire wapens en voor militair gebruik ontworpen materieel onder het regime van actieve veredeling

Verordening (EEG) nr. 1999/85⁽¹⁾ met betrekking tot het regime van de actieve veredeling bepaalt dat de invoer in de Gemeenschap van niet-communautaire producten en hun wederuitvoer zonder licentie gebeuren. Dit heeft in België tot gevolg dat in geval van actieve veredeling

wapens van buiten de Gemeenschap zonder licentie kunnen worden ingevoerd en eveneens zonder licentie weder kunnen worden uitgevoerd.

Graag vernam ik van de Commissie:

1. welke maatregelen er genomen worden opdat er een effectieve controle mogelijk zou zijn op de invoer in en de wederuitvoer uit de Gemeenschap van van buiten de Gemeenschap afkomstige wapens en voor militair gebruik ontworpen materieel in geval van actieve veredeling;
2. welke voorstellen de Commissie in het kader van de IGC voorlegt ter wijziging van artikel 223 EEG-Verdrag in de zin van een strenger communautair regime voor de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik ontworpen materieel;
3. of daarin zal worden voorzien in een uitdrukkelijk verbod van wapenuitvoer vanuit de Gemeenschap naar overbepende ontwikkelingslanden, b.v. aan de hand van de sleutels: een maximumbedrag aan wapens per hoofd van de bevolking en/of een maximumpercentage uitgaven van het BNP aan defensie?

(¹) PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

Het geachte Parlementslid gelieve kennis te nemen van hetgeen door de Commissie werd opgemerkt tijdens het debat over het verslag „uitvoer van wapens en bewapeningsindustrie” tijdens de zitting van het Europees Parlement van september 1992 (¹).

Wat de criteria voor de uitvoer van wapens naar ontwikkelingslanden betreft, heeft de Europese Raad van Lissabon van juni 1992 bepaald dat de wapenexport „compatibel moet zijn met de technische en economische capaciteit van het ontvangende land”.

(¹) Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-421 (september 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 891/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 mei 1991)

(93/C 101/03)

Betreft: Controle op de wapenverkoop op mondiaal niveau

De Commissie heeft blijk gegeven van haar voornemen een communautaire controle op de verkoop van wapens te bevorderen om een bijdrage aan de vermindering van gewapende conflicten te leveren.

Het blijkt echter dat de Verenigde Staten niet de bedoeling hebben een dergelijk mechanisme van zelf opgelegde beperkingen in te voeren.

Indien dit in de praktijk bevestigd wordt, zouden er gaten in de bovenbedoelde regeling vallen.

Hoe beoordeelt de Commissie dit gevaar? Wat denkt zij van het voorstel van de Canadese premier Mulroney om een topconferentie op wereldniveau te houden om tot beperking en eventueel zelfs stopzetting van de wapenverkoop op wereldschaal te komen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(23 december 1992)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het antwoord op haar schriftelijke vraag nr. 897/91 (¹) in verband met de Europese politieke samenwerking.

Voorts herinnert de Commissie eraan dat zij geen bevoegdheden heeft op het gebied van de wapenexport, uitgezonderd haar deelname aan de werkzaamheden van de ad hoc-groep „Controle op de export van conventionele wapens”, die in het kader van de EPS is opgericht om tot een gemeenschappelijke aanpak van de Gemeenschap en haar Lid-Staten te komen, om een „harmonisatie” tot stand te brengen, gebaseerd op de acht criteria die door de Europese Raden van Luxemburg en Lissabon zijn vastgesteld.

Daar de Commissie geen informatie heeft over initiatieven die op dit gebied door derde landen zijn ondernomen, kan zij zich niet uitlaten over hun handelwijze, zoals het geachte Parlementslid graag zou zien.

(¹) PB nr. C 309 van 26. 11. 1992, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2612/91

van de heer Rolf Linkohr (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(93/C 101/04)

Betreft: Communautaire bevordering van research in het voordeel van grote ondernemingen?

Volgens een studie van het Institut für Europäische Wirtschaftsforschung, geleid door prof. dr. Erich Hödl (zie VWD-Europa van 16 september 1991), komen KMO's bij de Europese bevordering van research maar voor 20% aan bod. Vooral wordt kritiek geïfend op het feit dat de toegang tot de programma's moeilijk en duur is.

Welke interpretatie geeft de Commissie aan deze studie; kan zij aangeven welke verbeteringen zij beoogt?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(4 december 1992)

Het industriële concurrentievermogen van de Gemeenschap is voor een groot deel afhankelijk van het innovatievermogen van het MKB. Sinds de opneming in het Verdrag van artikel 130 F, waarin wordt gesteld dat de verbetering van de concurrentiepositie van de Europese industrie de doelstelling van communautair OTO-beleid is, heeft de Commissie pogingen in het werk gesteld om de deelname van het MKB aan onderzoekprogramma's van de Gemeenschap op te voeren.

Naast de pogingen van de Commissie om de communautaire programma's meer onder de aandacht van potentiële aanvragers te brengen, moeten de zogenaamde „uitvoerbaarheidspremies” en het Craft-initiatief (European Cooperative Research Action for Technology) worden genoemd. Hoewel de deelname van het MKB via deze maatregelen aanzienlijk is opgevoerd en in de meer op de industrie gerichte programma's zoals Eclair, Esprit en Brite/Euram, tot ongeveer 20% is gestegen, zoals prof. Hödl in zijn artikel vermeldt, heeft de Commissie nog andere initiatieven in gedachten.

In haar werkdocument aan de Raad en het Europese Parlement betreffende het vierde kaderprogramma (1) stelt de Commissie voor een totaal nieuw initiatief op te zetten met specifiek op het MKB toegesneden financiële technieken.

Dit plan van de Commissie houdt in dat er een fonds met een behoorlijk budget wordt opgezet, dat een belangrijke rol moet spelen bij het opruimen van de belemmeringen die het MKB momenteel van deelname aan de O & O-activiteiten van de Gemeenschap weerhouden.

Hierover wordt in het voorstel van de Commissie in bovengenoemd werkdocument het volgende gezegd: „Valorisatiefondsen voor KMO's: het doel is KMO's te stimuleren deel te nemen aan onderzoek in de Gemeenschap waarbij de financiële risico's die zij lopen tijdens de werkzaamheden (technologische ontwikkeling, overdracht en innovatie) tussen de voltooiing van het onderzoek in het kader van de communautaire OTO-programma's en het plukken van de vruchten daarvan, worden beperkt. Het nieuwe instrument zal uit een toereikend aantal middelen bestaan, zodat volledig kan worden ingespeeld op de situatie in de verschillende Lid-Statens, variërend van een rentesubsidie of een renteloze periode bij bankleningen gedurende de opbrengstloze periode en een uit de middelen voor onderzoek te financieren garantie tot meer klassieke vormen van investeringskapitaal waarbij bedrijfskundige en technische steun wordt verleend. De bijdrage van de Gemeenschap bestaat uit een fonds dat zodanig moet worden opgezet dat de versterking van de middelen van de financiële tussenpersonen die het fonds beheren wordt geoptimaliseerd. Bij de ontwikkeling van het nieuwe instrument zal worden gestreefd naar synergie met andere financiële voorstellen die in het kader van het Delors II-pakket worden uitgewerkt.”

(1) Doc. COM(92) 406 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3171/91

van mevrouw Ana Miranda de Lage (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(93/C 101/05)

Betreft: EEG-Mercosur

De Commissie bestudeert de mogelijkheid onderhandelingen te beginnen over een kaderakkoord tussen EEG en de Mercosur (de geplande gemeenschappelijke markt voor Zuid-Amerika) over zaken betreffende handel, financiën, investeringen en samenwerking.

Zal de Commissie ons mededelen wat de resultaten van deze onderhandelingen zijn?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(28 januari 1993)

De ministers van Buitenlandse Zaken van de Mercosur hebben op 29 april 1991 tijdens hun bezoek aan de Commissie inderdaad de wens te kennen gegeven een samenwerkingsovereenkomst met de Gemeenschap te sluiten.

De Commissie van haar kant heeft deze kwestie bestudeerd en is tot de conclusie gekomen dat dit in dit premature stadium van de oprichting van de Mercosur niet wenselijk is.

Wel heeft de Commissie de mogelijkheden van een interinstitutionele overeenkomst tussen haarzelf en de Mercosur onderzocht en nadat daarover onderhandelingen zijn gevoerd, is een dergelijke overeenkomst op 29 mei 1992 ondertekend. De overeenkomst voorziet in de oprichting van een raadgevend comité waarvan de eerste vergadering op 3 juli 1992 in Rio de Janeiro heeft plaatsgehad tussen de Groep Mercado Común en de Commissie.

Er werden drie samenwerkingsgebieden vastgesteld: landbouw, douane en technische normen.

De volgende vergadering van het Raadgevend Comité wordt in januari 1993 in Brussel gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 461/92

van de heer Dieter Rogalla (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 maart 1992)

(93/C 101/06)

Betreft: Beroepswijzigingen en de interne markt

1. Heeft de Commissie gegevens over de waarschijnlijke veranderingen in de diverse beroepen die de Europese burgers bij het groeien van de interne markt te wachten staan?

2. Is het waar dat dergelijke veranderingen zich niet beperken tot specifieke activiteiten aan de grenzen (zoals grenscontroleurs en beambten voor de grensformaliteiten

van allerlei soort); zo ja, welke andere typische sectoren geven aanleiding tot bijzondere zorg?

3. Op welke manier heeft de Commissie deze reeds jaren te voorziene ontwikkeling systematisch en methodisch begeleid, in die zin dat zij de Lid-Staten overeenkomstig de Verdragen met initiatieven en raad terzijde heeft gestaan?

4. Zijn er op deze terreinen met de Lid-Staten afspraken gemaakt over gecoördineerde bijstands- en omscholingsprogramma's; zo ja, welke zijn dat en met welke financiële gevolgen voor de Lid-Staten en de Gemeenschap?

5. Welke communautaire programma's bestaan er, wat kosten deze en hoe wordt de in alle Lid-Staten vergelijkbare problematiek in de zin van een beter onderling overleg tussen de Lid-Staten over hun maatregelen ten nutte gemaakt?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

1. De interne markt zou een positief effect op de werkgelegenheid moeten hebben. Voor bepaalde minder concurrerende sectoren zullen de werknemers moeten worden omschoold.

2. De veranderingen in verband met de voltooiing van de interne markt beperken zich niet tot de eigenlijke taken van de douanesector, met inbegrip van die van de douane-expediteurs. Een hele reeks beroepen wordt getroffen door de directe en indirecte gevolgen van het Europa zonder grenzen. Wat er voor de Lid-Staten als gevolg van de sectoriële invloeden van de interne markt op de industrie op het spel staat, is door de diensten van de Commissie en deskundigen uit de Lid-Staten onderzocht; in dit verband is vastgesteld dat speciaal voor een veertigtal sectoren en hiermee samenhangende beroepen veranderingen kunnen optreden.

3. De diensten van de Commissie hebben reeds allerlei maatregelen getroffen, bij voorbeeld onder meer de volgende:

- voortdurende informatie van de Raad en het Europese Parlement over de verwezenlijking van het Witboek van de Commissie betreffende de voltooiing van de interne markt waarin alle wetgevende maatregelen op het niveau van de Gemeenschap en de Lid-Staten zijn opgenoemd. Het zevende verslag is op 2 september 1992 aan de Raad en het Europese Parlement toegezonden;
- de Commissie heeft anticiperende en begeleidende maatregelen voorbereid en ten uitvoer gelegd voor de omscholing van de douane-expediteurs door maatregelen die in de regio's van de doelstellingen 1, 2 en 5 b voor bijstand door het Europees Sociaal Fonds in aanmerking komen of in het kader van het communautair initiatief Interreg. Bovendien heeft de Commissie besloten specifieke maatregelen te treffen buiten de Structuurfondsen om, waardoor met name de opstelling van individuele carrièreprofielchetsen kan plaatsvinden, met het oog op de voorbereiding van de betrokken personen op een nieuwe betrekking;

- de tenuitvoerlegging van het communautair initiatief Euroform om acties op gang te brengen voor transnationale beroepsopleiding, met het oog op maatregelen voor met name hogere technologische opleiding ten behoeve van de werknemers in het midden- en kleinbedrijf;

- de maatregelen in het kader van de communautaire initiatieven (bij voorbeeld Interreg voor de bevordering van de grensoverschrijdende samenwerking of Regis voor de economische integratie van de ultraperifere regio's of Prisma in de gebieden van doelstelling 1 voor de verbetering van de infrastructuur en de diensten, in het bijzonder voor het midden- en kleinbedrijf, in de sectoren waar een beleid tot verbetering van de kwaliteit van het produkt wordt gevoerd, dat ten doel heeft de toegang van de ondernemingen van deze gebieden tot de grote markt en de sector van de openbare aanbestedingen te vergemakkelijken) zijn tot stand gebracht met steun van de Structuurfondsen;

- bij de Europese sociale dialoog konden de consequenties van de interne markt voor de werknemers en werkgevers behandeld worden; in dit verband is de nadruk gelegd op de voortdurende scholing in de onderneming, het volgen en het begeleiden van de industriële mutaties.

4. Er bestaan programma's voor diversifiëring van de economische activiteiten; hierover is door de Commissie en de Lid-Staten onderhandeld, bij voorbeeld in de context van het communautair bestek voor de gebieden van de doelstellingen 1, 2 en 5 b betreffende de ontwikkeling, de herstructurering en de omschakeling van deze regio's om langzamerhand tot economische en maatschappelijke cohesie te komen. De ontwikkeling en de omscholing van het menselijk potentieel zijn een onderdeel van deze bestekken en van de daarbij behorende actieprogramma's. Het financiële volume voor deze hulpprogramma's voor de periode 1989 tot en met 1993 bedraagt ongeveer 60 miljoen ecu.

5. De verschillende programma's, in het bijzonder bepaalde communautaire initiatieven, zijn transnationaal opgezet, met maatregelen voor de uitwisseling van ervaringen. Bovendien publiceert de waarnemingspost voor de werkgelegenheid van de Commissie de tendensen bij de ontwikkeling van de werkgelegenheid, analyses en evaluaties van de verschillende maatregelen, met inbegrip van de nationale programma's, zonder tussenkomst van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 638/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1992)

(93/C 101/07)

Betreft: Maatregelen tegen woestijnvorming in Griekenland

De zich zeer snel uitbreidende erosie heeft op 10% van de oppervlakte van Griekenland reeds tot woestijnvorming

geleid en vormt een bedreiging voor vier vijfde van het grondgebied. Acht de Commissie het in het licht hiervan noodzakelijk dat naast de reeds geplande maatregelen ook directe maatregelen worden getroffen ter bestrijding van deze plaag, die tragische gevolgen heeft? Wat vindt zij van het standpunt dat de uitgestrekte gebieden waar het gevaar van erosie zeer reëel is onder communautaire bescherming moeten worden geplaatst, ten einde de natuurlijke plantengroei daar tot elke prijs in stand te houden?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(4 februari 1993)

De Commissie is van mening dat de reeds in communautair verband bestaande maatregelen de mogelijkheid bieden voor steunverlening door de Gemeenschap aan acties van de Lid-Staten om de problemen van erosie te voorkomen of te verminderen.

Zij geeft nogmaals uitdrukking aan haar bereidheid om eventuele voorstellen in die zin van de zijde van de Lid-Staten positief te beoordelen.

Verder wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op mondelinge vraag H-73/92 van de heer Alvarez de Paz tijdens het vragenuur op de zitting van het Europese Parlement van februari 1992 (1).

(1) Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-414 (februari 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 670/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1992)

(93/C 101/08)

Betreft: Achterstallige uitbetalingen ESF-bijstand

Het ESF-programma van 1990 voor de projecten die vallen onder doelstelling 3 van de Structuurfondsen werd pas eind 1990 goedgekeurd. Dit betekent dat de Lid-Staten pas eind 1990 konden starten met de goedkeuring van de ingediende projecten.

Bijgevolg liepen ook de geactualiseerde bijstands aanvragen voor 1991 vertraging op. Ook voor 1991 wordt een belangrijke achterstand vastgesteld wat de uitbetalingen betreft.

Vooraf voor privaatrechtelijke organisaties die afhankelijk zijn van de ESF-bijstand veroorzaakt dit grote problemen: zo kunnen o.a. de medewerkers niet betaald worden.

Dit heeft als gevolg dat deze organisaties in hun bestaan bedreigd worden, met alle gevolgen vandien voor de door de Gemeenschap goedgekeurde projecten.

1. Kan de Commissie mij meedelen wat zij denkt te ondernemen om deze tijdrovende en ingewikkelde procedures te verbeteren?
2. Kan de Commissie mij mededelen wat zij denkt te ondernemen om het probleem van de achterstallige uitbetalingen zo vlug mogelijk op te lossen?
3. Heeft de Commissie onderzocht of het probleem van de achterstallige uitbetalingen zich in de eerste plaats situeert op het Europese niveau of op het niveau van de Lid-Staten (lokale, provinciale, regionale, nationale overheid)?
4. Indien dit niet het geval mocht zijn, zal de Commissie alsnog een dergelijk onderzoek laten uitvoeren?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

Verbetering van de procedures

Aangezien 1990 het eerste jaar was waarin het ESF sedert de hervorming volledig operationeel was, hebben zich kinderziekten voorgedaan, zowel in de Lid-Staten als in de regio's. De Commissie is zich bewust van deze problemen in de verschillende Lid-Staten, die echter grotendeels met de hervorming zijn opgelost en zij houdt toezicht op de procedures.

Momenteel wordt nagegaan of de verzending van informatie door middel van het geautomatiseerde systeem voor planning, uitvoering en definitieve betaling kan worden verbeterd.

Achterstallige uitbetalingen

Er zijn op dit moment geen ernstige vertragingen bij de uitbetalingen. Dit betekent dat de meeste dossiers uiterlijk twee maanden na indiening (op Europees niveau) worden behandeld.

Tijdschema

De decentralisering van het besluitvormingsproces heeft, afgezien van het zeer positieve effect van een nauwere betrokkenheid op regionaal niveau, geleid tot langere wachttijden bij de procedures voor indiening en betaling.

In 1991 stelde de Commissie een onderzoek in naar de periode tussen de betaling vanuit Brussel en de ontvangst door de eindschakel. De situatie bleek voor de Lid-Staten zeer te variëren. In sommige Lid-Staten wordt de ESF-subsidie voorgeschoten. In andere geschiedt overmaking naar de betrokkene pas indien de Europese subsidie op nationaal, provinciaal/regionaal of plaatselijk niveau is ontvangen.

De Commissie onderzoekt momenteel of en op welke wijze het aantal tussenschakels in de betalingsprocedure kan worden teruggebracht tot het absolute minimum.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 781/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 april 1992)
(93/C 101/09)

Betreft: De delta van de Axios-rivier

De delta van de Axios-rivier, waar een van de belangrijkste waterbiotopen van Europa gelegen is die ook door het Internationale Verdrag van Ramsar beschermd is, wordt vervuild door afvalwater van vele dorpen en steden alsmede van de industrie. Kan de Commissie de Griekse Regering vragen, overwegende dat Griekenland o.a. Richtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ schendt, maatregelen ter bescherming van de delta van deze rivier te nemen?

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 902/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1992)
(93/C 101/10)

Betreft: Het Kleine Prespa-meer

In het Kleine Prespa-meer, een meer van zeldzame schoonheid, groeien de laatste jaren steeds meer waterplanten en vooral riet. Deze planten zorgen voor grote hoeveelheden plantaardig materiaal dat op de bodem van het meer tot verrotting komt, hetgeen de veroudering van het ecosysteem doet versnellen. Het meer vangt bovendien, ten minste in bepaalde jaargetijden, het met kunstmest bevuilde water op van de rondomliggende akkers.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij van plan is te treffen ten einde er voor te zorgen dat enerzijds Richtlijn 79/409/EEG niet wordt geschonden en dat anderzijds het aquatisch milieu van dit meer afdoende wordt beschermd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 907/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1992)
(93/C 101/11)

Betreft: De waterbiotoop van Nea Kios

De waterbiotoop van Nea Kios (Argolis), de grootste op de Peloponnesos, dreigt gevaar te lopen omdat men hier bouwgrond wil gaan uitgeven.

Kan de Commissie mededelen of zij van plan is de Griekse Regering voor te stellen aandacht te besteden aan de bescherming van deze waterbiotoop?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1297/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 juni 1992)
(93/C 101/12)

Betreft: Het ecosysteem van Kos

Van dag tot dag gaat er steeds meer van het ecosysteem op Kos verloren. Illegale jagers en personen die grond claimen, roeien binnen de natuureservaten de vogelfauna uit waarmee de natuur het eiland van Hippocrates zo rijkelijk heeft bedeed. In de waterbiotoop van Alyki op Kos zijn met name de populaties van de flamingo, de reiger, de grauwe eend, de witte zilverreiger en zelfs die van de meeuw teruggelopen. Kan de Commissie mededelen of zij van plan is actie te ondernemen in verband met de inachtneming van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1453/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(93/C 101/13)

Betreft: Bescherming van de Evros-delta

De delta van de rivier de Evros, een van de zeldzame waterlanden in Europa en een paradijs voor wilde vogels en dieren, heeft bescherming nodig. Bewoners van dit gebied wijzen erop dat het ecosysteem van de delta gevaar loopt te worden aangetast door de jacht, het weiden van honderden runderen, het rechtekken van de rivier de Evros en de drooglegging van het Drana-meer. Kan de Commissie mededelen of zij bereid is de Griekse autoriteiten te vragen tot daadwerkelijke bescherming over te gaan van het in schoonheid unieke waterland van de Evros-delta?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1461/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(93/C 101/14)

Betreft: Aantasting van het ecosysteem bij enkele meren in de buurt van Thessaloniki

Leden van de jachtvereniging van Macedonië en Thracië hebben onlangs beschuldigingen geuit aan het adres van de boeren van de dorpen aan het Volvi- en Koronia-meer, wegens aantasting van het ecosysteem aan de rand van deze meren. De jagers beschuldigen de boeren ervan dat zij de rietkragen aan de rand van de meren in brand steken om zo hun landbouwareaal groter te maken. Gevolg van deze grondroof is dat het natuurlijk toevluchtsoord voor zeldzame wilde vogels verloren gaat in een waterbiotoop die bij het Verdrag van Ramsar beschermd wordt.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat volgens de ramingen door deze illegale en provocatieve acties 300 ha wordt aangetast waar momenteel zeldzame vogelsoorten zich ophouden, of zij bereid is stappen te ondernemen ter bescherming van deze waterbiotoop?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1537/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 101/15)

Betreft: De bescherming van het Meer van Kolymbithra op Tinos

Vooraf in de winter vormt het Meer van Kolymbithra op Tinos een verzamelplaats voor veel watervogels. In het brakke water leven alen, harders en andere vissen. De gemeente Komi wenst derhalve door middel van haar bij het Directoraat bossen van de Cycladen ondernomen actie te bewerkstelligen dat het meer tot beschermde biotoop wordt verklaard. Kan de Commissie de Griekse autoriteiten voorstellen het meer te beschermen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1629/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(93/C 101/16)

Betreft: De bescherming van Groot Prespa

Een ecologische ramp bedreigt een van de waardevolste biotopen van zeldzame wilde vogels in Europa, het Grote Prespa-meer, dat zich bevindt op de grens van Griekenland met de Staat Skopje. De voornaamste schuld voor deze ramp ligt bij de waterafleiding door de inwoners van de Staat Skopje. Naar de Griekse bewoners van deze streek mededelen, leiden deze laatste namelijk het water van het meer kunstmatig af om het voor verschillende doeleinden te gebruiken. Het waterpeil van het meer is reeds vier tot vijf meter onder het normale niveau gedaald.

Is de Commissie hiervan op de hoogte? Welke maatregelen denkt zij te nemen ter bescherming van het natuurlijk ecosysteem van het Grote Prespa-meer?

**Gecombineerd antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 781/92, nr. 902/92,
nr. 907/92, nr. 1297/92, nr. 1453/92, nr. 1461/92,
nr. 1537/92 en nr. 1629/92

(23 december 1992)

Ten aanzien van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, op dit moment de enige

communautaire wetgeving op het gebied van natuurbescherming, is de status van deze locaties als volgt (1):

- Axios-delta: SBZ; officieel beschermings- en beheersplan in voorbereiding;
- Mikri en Megali Prespa: SBZ; nationaal park met de status van „beschermde nationaal bos”;
- Nea Kios: niet aangewezen als van communautair belang krachtens de Vogelrichtlijn;
- Alyki/Kos: niet aangewezen als van communautair belang krachtens de Vogelrichtlijn;
- Evros-delta: SBZ; officieel beschermings- en beheersplan in voorbereiding;
- Volvi en Langada (Koronia): SBZ; officieel beschermings- en beheersplan in voorbereiding;
- Kolymbithra/Tinos: niet aangewezen als van communautair belang krachtens de Vogelrichtlijn.

In zijn algemeenheid neemt de Commissie de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de Griekse overheid voor de SBZ-locaties de nodige beschermingsmaatregelen uitvoert. Daarnaast wordt deze er toe aangezet andere SBZ's te beschermen.

Wat de bovengenoemde SBZ's betreft, heeft de Commissie het onlangs opgerichte Griekse centrum voor biotopen/wetlands, dat voor een niet onaanzienlijk deel door de Gemeenschap wordt gesubsidieerd, om meer informatie over de door het geachte Parlementslid naar voren gebrachte problemen gevraagd.

(1) SBZ = speciale beschermingszone krachtens artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 904/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(93/C 101/17)

Betreft: Het milieu in Ptolemaïda

De fabriek van het openbare elektriciteitsbedrijf (DEI) in Ptolemaïda heeft geleid tot een volledige ramp voor het milieu en tot problemen voor de bewoners. De asbestmijnen die worden gesloten laten in het gebied gapende wonden achter.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen opdat deze open wonden kunnen worden geheeld?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1397/92van de heer **Sotiris Kostopoulos (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(5 juni 1992)

(93/C 101/18)

Betreft: Luchtverontreiniging in Agios Stefanos (Patras)

Voor de inwoners van de gemeente Agios Stefanos nabij Patras is de stank van de gassen die worden uitgestoten door twee bedrijven waar olie uit olijfpitten wordt gewonnen ondraaglijk geworden. Deze bedrijven zijn gevestigd in het industriegebied van Patras en de bewoners van de nabijgelegen woonwijken kunnen door de stank niet uit hun huis komen. Inwoners van de gemeente Agios Stefanos klagen het feit aan dat de situatie de laatste dagen ronduit rampzalig is geworden, hetgeen duidelijk aan de verhoogde produktie moet worden toegeschreven. Hoe denkt de Commissie dit probleem aan te pakken?

**Gecombineerd antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 904/92 en nr. 1397/92

(8 februari 1993)

De door het geachte Parlementslid gestelde vragen doen geen problemen rijzen in verband met de toepassing van het Gemeenschapsrecht.

Op grond van het subsidiariteitsbeginsel is het aan de nationale instanties om de maatregelen te treffen die zij noodzakelijk achten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 923/92van de heer **Paul Staes (V)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(15 april 1992)

(93/C 101/19)

Betreft: Trevi: informatie-uitwisseling/drugbestrijding

In juni 1990 werd door de Trevi-bijeenkomst het „1992 programme of action” goedgekeurd. Dit wordt halfjaarlijks geëvalueerd, zoals recentelijk in december 1991.

Volgens paragraaf 3.1 wordt er in het kader van de drugbestrijding onderlinge informatie uitgewisseld.

1. In welke mate, op welke wijze, via welke procedures en onder wiens controle werd deze internationale informatie-uitwisseling over drugs gerealiseerd? Gebeurde dit op basis van bilaterale en/of multilaterale akkoorden? Welke? Spelen de Verenigde Staten mede een rol via hun contacten met het Trevi-bureau?

2. Welke politie- en veiligheidsdiensten worden op welke wijze bij deze internationale informatie-uitwisseling betrokken?
3. Onder wiens bevoegdheid en controle en via welke kanalen wordt deze informatie uitgewisseld? Op welke wijze speelt de rechterlijke macht hierbij een rol?
4. In welke mate wordt er ook informatie doorgegeven aan de Amerikaanse dienst DEA of andere?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 924/92van de heer **Paul Staes (V)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(15 april 1992)

(93/C 101/20)

Betreft: Trevi: gecontroleerde zendingen/drugbestrijding

In juni 1990 werd door de Trevi-bijeenkomst het „1992 programme of action” goedgekeurd. Dit wordt halfjaarlijks geëvalueerd, zoals recentelijk in december 1991. Volgens paragraaf 3.5 moeten de EG-landen in het kader van de drugbestrijding maatregelen treffen om gecontroleerde zendingen op eigen grondgebied mogelijk te maken.

1. Wat is precies de afgesproken gezamenlijke definitie van een gecontroleerde zending?
2. Welke concrete gespecialiseerde diensten voeren een gecontroleerde zending uit? Op welke wijze en met welke middelen gebeurt dit? Onder wiens bevoegdheid valt ze? Onder welke omstandigheden wordt op welke wijze en via welke procedures afgesproken om een gecontroleerde zending uit te voeren?
3. Welke garantie bestaat er dat de wettelijke reglementeringen op de grondgebieden van de betreffende landen gerespecteerd worden?
4. Wanneer, door welke diensten en met welke landen werden reeds gecontroleerde zendingen uitgevoerd en/of oefeningen in verband met dergelijke zendingen? Hoe gebeurt dit concreet en hoe wordt dit gecontroleerd?
5. Welke internationale en nationale instellingen controleren op welke wijze en met welke middelen deze gecontroleerde zendingen? Speelt de rechterlijke macht hierbij een rol?
6. Worden er gespecialiseerde opleidingen gegeven aan de politiemensen die een gecontroleerde zending moeten uitvoeren? En voor de magistraten die ze moeten begeleiden? Waar worden die gegeven? Zijn er ook cursussen in de Verenigde Staten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 925/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(93/C 101/21)

Betreft: Trevi: gezamenlijke politionele samenwerking

In juni 1990 werd door de Trevi-bijeenkomst het „1992 programme of action” goedgekeurd. Dit wordt halfjaarlijks geëvalueerd, zoals recentelijk in december 1991. Paragraaf 12 spreekt over gezamenlijke politionele samenwerking in de grensgebieden.

1. Welke gezamenlijke politionele samenwerkingsverbanden werden in dit Trevi-kader gesloten?
2. Tussen welke landen?
3. Welke zijn de betrokken diensten?
4. Van welke aard is de samenwerking?
5. Hoe wordt die samenwerking gecontroleerd en door wie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 933/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(93/C 101/22)

Betreft: Trevi: informatiesysteem

Het „1992 programme of action” werd in juni 1990 door de Trevi-bijeenkomst goedgekeurd en halfjaarlijks geëvalueerd.

1. In welke mate worden de in paragraaf 15.1 besproken plannen voor het gezamenlijke Trevi-informatiesysteem dat gegevens over personen moet opslaan, gerealiseerd?
2. Over welke gegevens gaat het?
3. Welke internationale en nationale instellingen controleren dit op welke wijze en met welke middelen?
4. In welke mate kunnen de Verenigde Staten hier toegang toe hebben?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 923/92, nr. 924/92,
nr. 925/92 en nr. 933/92

(5 januari 1993)

Zoals de Commissie reeds aan het geachte Parlementslid heeft uitgelegd in haar gecombineerd antwoord op de

schriftelijke vragen nr. 926/92 tot en met nr. 932/92, nr. 939/92 en nr. 940/92 ⁽¹⁾, waarnaar zij hem verwijst, behoort de samenwerking tussen de Lid-Staten in het kader van de Trevi-groep tot de intergouvernementele samenwerking. Het staat bijgevolg aan het Voorzitterschap om de verschillende precieze vragen van het geachte Parlementslid te beantwoorden.

⁽¹⁾ PB nr. C 289 van 5. 11. 1992.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 984/92**

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(93/C 101/23)

Betreft: Mauritius — vrijstelling en fraude met betrekking tot de EUR 1-certificaten

Is het waar dat de afwijking van de EUR 1-certificaten waarom Mauritius heeft verzocht voor de op Mauritius geëvalueerde ruwe stoffen uit Azië een prijsvoordeel van 25 à 35 % zou opleveren in vergelijking met de in de Gemeenschap en de ACS-landen toegepaste prijzen?

Is het waar dat de Lid-Staten van de Gemeenschap als gevolg van deze afwijking tussen 30 en 50 miljoen Franse frank aan inkomsten derven?

Vreest de Commissie niet dat dergelijke afwijkingen aanleiding zullen geven tot oneerlijke concurrentie ten aanzien van stoffenfabrikanten in de Gemeenschap en de ACS-landen?

Vreest de Commissie niet dat de voordelen die in de Overeenkomst van Lomé aan de textielindustrie van de ACS-landen worden toegekend door dergelijke afwijkingen zullen worden uitgehold?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

Wanneer van de oorsprongsregels wordt afgeweken moet, om oneerlijke concurrentie te vermijden, een evenwicht gevonden worden tussen de behoeften van de betrokken industrietak uit de ACS-landen en de belangen van de EG-industrie. Dit evenwicht kan worden gevonden door de afwijkingsmaatregel te beperken tot een bepaalde periode en een bepaalde hoeveelheid goederen.

De invoerheffingen die als gevolg van de toekenning van de afwijking niet zouden hoeven worden betaald bij de invoer van kledingstukken uit Mauritius in de Gemeenschap, bedragen 14 %. Met betrekking tot het prijseffect op de EG-markt en mogelijke schade aan de Europese industrie moet worden benadrukt dat overeenkomstig Protocol nr. 1 van de Vierde Conventie van Lomé

afwijkingen uitsluitend worden toegestaan indien zij geen ernstige schade kunnen toebrengen aan een gevestigde EG-industrie. Dit waarborgt een adequate bescherming tegen oneerlijke concurrentie. In dit geval kan een exacte schatting van het rechtstreekse effect van een vermindering van deze orde op de uiteindelijke prijs niet gemaakt worden.

De belangen van andere ACS-Staten worden beschermd door de procedure voor de aanvraag van een afwijking, waarin is vastgesteld dat de afwijking uitsluitend kan worden aangevraagd door het ACS-secretariaat, namens alle ACS-Staten en niet door de betrokken afzonderlijke ACS-Staat of -Staten zelf.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 985/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1992)

(93/C 101/24)

Betreft: Mauritius — vrijstelling en fraude met betrekking tot de EUR 1-certificaten

Is het waar dat de afwijking van de EUR 1-certificaten waarom Mauritius heeft verzocht vooral ten goede komt aan één bedrijf, ten nadele van andere Mauritiaanse bedrijven, waarvan er sommige door de EIB worden gefinancierd?

Is het waar dat de betrokken onderneming reeds maanden vóór de goedkeuring van de afwijking transacties in die zin heeft verricht?

Bezit de eigenaar van dit bedrijf andere ondernemingen die na een onderzoek van de Commissie werden veroordeeld voor fraude met de EUR 1-certificaten?

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om na te gaan of hier sprake is van fraude en om deze fraude eventueel te bestraffen?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

De door Mauritius en de ACS-Staten gevraagde afwijking heeft betrekking op een productieproces dat momenteel door slechts één bedrijf wordt toegepast. Het eindproduct is bestemd voor export en voor verdere verwerking door andere bedrijven in Mauritius die eveneens willen exporteren. Deze afwijking is door de Gemeenschap geweigerd.

De Commissie gaat alle gevallen van vermeende fraude nauwkeurig na, stelt de Lid-Staten ervan in kennis en verzoekt hen de nodige maatregelen te nemen om de vermeende onregelmatigheden op te sporen en de mogelijk ontdoken rechten te innen. De Commissie doet alles wat in haar vermogen ligt om de op nationaal niveau verrichte nasporingen te vergemakkelijken en te coördineren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1137/92

van de leden Maxime Verhagen en

James Janssen van Raay (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 mei 1992)

(93/C 101/25)

Betreft: Het versterken van de buitengrenzen

1. Deelt de Commissie de mening dat een werkelijk vrij verkeer van personen binnen de Gemeenschap, en in verband hiermee het wegvallen van de binnengrenzen van de Gemeenschap, slechts mogelijk is indien de buitengrenzen versterkt worden?

2. Kan de Commissie in dit verband meedelen hoe de stand van zaken is met betrekking tot het zogenaamde buitengrenzenverdrag?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

De Commissie kan zich vinden in de analyse volgens welke de versterking van de controles aan de buitengrenzen de logische consequentie is van de opheffing van de controles aan de binnengrenzen. Vanuit deze zienswijze heeft zij met de Lid-Staten, in de ad hoc-groep Immigratie, meegewerkt aan de opstelling van het Verdrag inzake het overschrijden van de buitengrenzen van de Lid-Staten van de Gemeenschap. Het Verdrag moge dan van wezenlijk belang zijn voor de afschaffing van de binnengrenzen, het is geen voorwaarde om deze doelstelling, zoals die duidelijk is geformuleerd in artikel 8 A van het EEG-Verdrag, te verwezenlijken.

Voor genoemd Verdrag ligt sedert 1 juli 1991 klaar ter ondertekening, onder voorbehoud van de oplossing van een nog steeds bestaand bilateraal probleem tussen twee Lid-Staten ten aanzien van de territoriale werkingssfeer van deze tekst. Niettegenstaande de inspanningen die door de achtereenvolgende voorzitterschappen en de Commissie werden gedaan, kon deze moeilijkheid nog niet worden weggenomen, waardoor het helaas nog steeds onmogelijk is dit Verdrag te ondertekenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1224/92van de heer **Virginio Bettini (V)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(21 mei 1992)

(93/C 101/26)

Betreft: Aanleg van een schietbaan en bescherming van vogelsoorten van internationaal belang te Madonna del Tonnaro op Sicilië (Italië)

Het gebied rondom Madonna del Tonnaro op Sicilië ligt op de route van trekvogels zoals valken en ooievaars, die een integraal deel uitmaken van het natuurlijk erfgoed van Europa.

Behalve door valken en ooievaars wordt dit gebied ook gepasseerd door andere vogelsoorten, zoals zwaluwen, scharrelaars, hopen, wielewalen, leeuweriken en kwartels.

De nationale en internationale natuurbeschermingsorganisaties en de plaatselijke autoriteiten hebben in dit gebied de grootste moeite bij het tegengaan van de activiteiten van stropers.

Nu is men ter plaatse bezig met de aanleg van een schietbaan, waardoor het leven van de trekvogels in gevaar wordt gebracht en de controle op de stroperij nog moeilijker wordt gemaakt.

Verder is het zo dat Italië, zoals de Europese Gemeenschap in haar totaliteit, zich heeft aangesloten bij de Conventie van Bern, waarbij onder meer valken en ooievaars gerekend worden tot de soorten die bijzondere bescherming verdienen en bestaat er een communautaire richtlijn (79/409/EEG) ⁽¹⁾ inzake de bescherming van wilde vogels, op grond waarvan valken, ooievaars, zwaluwen en scharrelaars tot beschermde soorten worden verklaard.

Gezien het bovenstaande zou ik de Commissie de volgende vragen willen stellen:

1. Is zij niet van oordeel dat hier sprake is van een niet-nakomen van de bepalingen van Richtlijn 79/409/EEG, zodat zij een procedure wegens schending van de communautaire wetgeving zou moeten aanspannen, overeenkomstig artikel 169 van het EEG-Verdrag?
2. Acht zij het niet noodzakelijk een corps van communautaire inspecteurs op te richten, die onder meer belast zullen zijn met het toezicht op de juiste tenuitvoerlegging van Richtlijn 79/409/EEG?
3. Is zij niet van mening dat genoemd gebied een beschermde zone van Europees belang zou moeten worden en is zij voornemens hiertoe stappen te ondernemen bij de terzake bevoegde nationale autoriteiten in Italië?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(4 februari 1993)

De aanleg van een schietbaan in het gebied rondom Madonna del Tonnaro brengt risico's mee in verband met mogelijke stroperij, maar het feit op zich kan niet worden aangemerkt als een inbreuk op Richtlijn 79/409/EEG.

De Commissie heeft zich in elk geval tot de Italiaanse instanties gewend om hen attent te maken op de risico's die in het bijzonder voor de uit hoofde van Richtlijn 79/409/EEG beschermde soorten kunnen voortvloeien uit de aanleg van genoemde schietbaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1244/92van Lord **O'Hagan (ED)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(21 mei 1992)

(93/C 101/27)

Betreft: Subsidiariteitsbeginsel

Het subsidiariteitsbeginsel klinkt heel mooi in theorie, maar is het wel uitvoerbaar?

1. Hoe denkt de Commissie het subsidiariteitsbeginsel in praktijk te brengen?
2. Welk lid van de Commissie is ter zake bevoegd?
3. Moet dit beginsel uit een technisch of uit een politiek oogpunt worden bekeken?
4. Zijn federalisme en subsidiariteit met elkaar te verenigen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1611/92van de heer **Mihail Papayannakis (GUE)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(24 juni 1992)

(93/C 101/28)

Betreft: Terugverlegging van bevoegdheden van de Commissie naar de Lid-Staten

Uit verklaringen van Jacques Delors (Agence Europe nr. 5723 van 6 mei 1992) zou, indien deze juist werden weergegeven, blijken dat de Commissievoorzitter pleit voor terugverlegging naar de Lid-Staten van bepaalde bevoegdheden van de Commissie, onder meer op milieugebied. Dit zou voor de Commissie zelf een fundamentele wijziging betekenen in haar werkwijze, maar ook voor haar betrekkingen met het Parlement. Het Europees Parlement zou dan bij voorbeeld geen rechtstreekse en regelmatige (d.w.z. in elk geval vaker dan eens in de twee jaar) controle meer kunnen uitoefenen op de tenuitvoerlegging van de communautaire milieuwetgeving, waarvan de reikwijdte, naar verondersteld wordt, in het kader van het Verdrag van Maastricht zal worden uitgebreid. Ik zou de Commissie daarom willen vragen:

1. weerspiegelt de verklaring van de voorzitter van de Commissie het collegiale standpunt van de leden van de Commissie, of alleen maar zijn eigen persoonlijke ideeën?
2. Betreft deze terugverlegging van bevoegdheden naar de Lid-Staten ook andere communautaire werkterreinen dan het milieubeleid en, zo ja, welke?
3. Zal het Europese Parlement gevraagd worden zich uit te spreken over deze kwesties?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1244/92 en nr. 1611/92
(5 januari 1993)**

De geachte Parlementsleden gelieven kennis te nemen van de verklaring die de Commissie naar aanleiding van de debatten over de subsidiariteit heeft afgelegd tijdens de vergaderperiode van november 1992 ⁽¹⁾ van het Europese Parlement.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-424 (november 1992).

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1251/92
van Lord O'Hagan (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 juni 1992)
(93/C 101/29)**

Betreft: Hondsdolheid

In het Verenigd Koninkrijk heerst grote bezorgdheid over de mogelijkheid dat de Britse controles op hondsdolheid minder effectief zullen worden.

Kan de Commissie hier klaarheid scheppen?

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1617/92
van mevrouw Anita Pollack (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 juni 1992)
(93/C 101/30)**

Betreft: Hondsdolheid

Hoe denkt de Commissie Groot-Brittannië vrij te houden van hondsdolheid indien zij doorgaat met de verplichte opheffing van quarantainecontroles in het Verenigd Koninkrijk vóór de hondsdolheid op het continent is uitgeroeid?

**Gecombineerd antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1251/92 en nr. 1617/92
(23 december 1992)**

Wat honden en katten betreft die voor de handel in het Verenigd Koninkrijk worden ingevoerd, is het standpunt dat, wanneer er geen ziektegevaar bestaat, de quarantaineverplichting met ingang van 1 juli 1994 wordt vervangen door stringente voorschriften die ten doel hebben een afdoende bescherming tegen rabies te bieden. Die voorschriften omvatten controles op het bedrijf van oorsprong, vaccinatie, serologische tests, volledige en ade-

quate identificatie, enz. Volgens het wetenschappelijk advies zijn deze maatregelen even efficiënt als een quarantaine.

Voor gevallen waarin gezelschapsdieren met personen meereizen, is in de richtlijn bepaald dat de nationale regelgeving van kracht blijft, „met dien verstande dat handhaving daarvan geen invloed kan hebben op de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen tussen de Lid-Statens” (artikel 1). De Raad en de Commissie zijn het erover eens dat in dergelijke gevallen dezelfde mate van bescherming moet worden geboden als bij de handel in dieren.

Overeenkomstig artikel 8 A van het Verdrag heeft de inwerkingtreding van deze richtlijn geen effect op de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen per 1 januari 1993.

De Commissie zal dit probleem in al zijn aspecten, inclusief de situatie ten aanzien van de bestaande quarantaineregeling, zorgvuldig bekijken in samenhang met de regelingen op grond van de interne markt.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1313/92
van de heer Gerd Müller (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1992)
(93/C 101/31)**

Betreft: Vraag naar een Europees veiligheidsconcept na de afschaffing van de grenscontroles per 1 januari 1993

1. Wat doet de Commissie om van Denemarken tot Italië een soort „opsporingsunie” in het leven te roepen, waarbij een regeling wordt uitgewerkt voor het achtervolgen van misdadigers en de samenwerking tussen de politiediensten bij de bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit?
2. Welke concrete maatregelen worden genomen om de buitengrenzen beter te beschermen?
3. Welke maatregelen worden genomen om het strafrecht en de rechtsregels in verband met drugs tegen 31 december 1992 in heel de Europese Gemeenschap te harmoniseren?
4. Welke concrete maatregelen worden genomen om de hulp door het ambtelijk apparaat en de uitwisseling van gegevens tussen de politiediensten in de Gemeenschap te verbeteren?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(4 december 1992)**

1. De Commissie is niet bevoegd om wetgevingsvoorstellen te doen tot coördinatie van politieactiviteiten in het

kader van de bestrijding van de grensoverschrijdende criminaliteit. Deze werkzaamheden vinden plaats in de Trevi-groep. Zelfs na de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie hebben krachtens artikel K 3, lid 2, tweede gedachtenstreepje, uitsluitend de Lid-Staten het initiatiefrecht voor „politiele samenwerking met het oog op het voorkomen en bestrijden van terrorisme, de illegale drughandel en andere ernstige vormen van internationale criminaliteit” (artikel K 2, lid 9). Het is derhalve aan het land dat het voorzitterschap bekleedt om de vraag uitvoerig te beantwoorden.

2. De verbetering van de bescherming van de buitengrenzen zal het gevolg zijn van de inwerkingtreding van de Overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen van de Gemeenschap, welke sinds juni 1991 gereed is voor ondertekening, onder voorbehoud van de oplossing van een bilateraal probleem op het gebied van de territoriale werking. De groep Immigratie heeft in samenwerking met de Trevi-groep reeds uitvoeringsmaatregelen voor deze overeenkomst voorbereid.

3. Vóór 31 december 1992 zullen geen voorstellen worden gedaan tot harmonisatie van de wetgeving betreffende verdovende middelen, omdat een zodanige maatregel niet vereist is voor de afschaffing van de controle van personen aan de binnengrenzen. De Lid-Staten werken echter samen in de strijd tegen de illegale drughandel. Naar aanleiding van een Duits initiatief wordt gewerkt aan de oprichting van Europol. Volgens de besluiten van de Europese Raden van Maastricht en Lissabon moet de eerste fase op 1 januari 1993 ingaan in het kader van de Europese Drugveiligheid (EDU). Het is de bedoeling deze samenwerking op termijn uit te breiden tot andere vormen van georganiseerde misdaad.

Overigens valt op te merken dat bij de onderhandelingen over de verordening die ten grondslag ligt aan het Europees Drugwaarnemingscentrum (OEDT), waarover tijdens de Europese Raad van Lissabon tussen de Lid-Staten een politiek akkoord is bereikt, overeen is gekomen dat informatie over de wetgevingen en de nationale strategieën in de strijd tegen drugs de tweede prioriteit bij de werkzaamheden van het Waarnemingscentrum zal vormen.

Wat de fraude ten koste van de Gemeenschapsbegroting betreft, is de Commissie naar aanleiding van de Raad van ministers van Justitie van 13 november 1991 ⁽¹⁾ begonnen met een vergelijkende studie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake ontoelaatbare gedragingen waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad, ten einde vast te stellen of de fraude ten koste van de Gemeenschapsbegroting overal in de Gemeenschap op homogene wijze wordt bestreden. De Commissie zal de resultaten van deze studie, waarover zij voor het einde van de eerste helft van 1993 zal beschikken, beoordelen en waar nodig aanbevelingen aan de Raad formuleren met het oog op het dichter bij elkaar brengen of harmoniseren van de nationale bepalingen met betrekking tot de bestrijding van fraude ten koste van de Gemeenschapsbegroting.

4. De verbetering van de administratieve samenwerking door de uitwisseling van justitiële gegevens maakt deel uit van het meer algemene probleem van de

totstandbrenging van een Europees informatiesysteem. Aangezien deze werkzaamheden eveneens plaatsvinden in intergouvernementeel verband, kunnen deze vragen slechts beantwoord worden door het land dat het voorzitterschap bekleedt.

⁽¹⁾ Resolutie van de Raad en van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, van 13 november 1991 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen (PB nr. C 328 van 17. 12. 1991).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1368/92

van Lord O'Hagan (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(93/C 101/32)

Betreft: Subsidiariteit en het sociaal actieprogramma

Als tegen de tijd dat het Verdrag van Maastricht is geratificeerd bepaalde voorstellen van het sociaal actieprogramma nog niet het stadium van Europese wetgeving hebben bereikt, hoe zal dan het subsidiariteitsbeginsel worden toegepast:

1. Zullen de oorspronkelijke voorstellen door de Commissie worden ingetrokken?
2. Zullen nieuwe voorstellen worden ingediend?
3. Zullen het Europees Parlement of het Economisch en Sociaal Comité en de sociale partners opnieuw moeten worden geraadpleegd?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(21 december 1992)

Na de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie, zal de Commissie per geval bekijken of zij haar voorstellen met twaalf Lid-Staten handhaaft of Protocol nr. 15 betreffende de sociale politiek met elf Lid-Staten ten uitvoer legt.

1. In het eerste geval zal zij zich, zoals zij met name na de inwerkingtreding van de Europese Akte reeds heeft gedaan, beperken tot het wijzigen van de rechtsgrondslag van haar voorstel indien de wijzigingen die zijn aangebracht door het Verdrag van Maastricht of het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap dit voorschrijven.

Indien de Commissie tot de slotsom komt dat een voorstel gebaseerd moet zijn op de overeenkomst van de Elf, dan zal zij een nieuw voorstel indienen, dat mede intrekking van het oorspronkelijke voorstel inhoudt.

2. De Commissie zal op verzoek van de sociale partners beoordelen of een nieuw voorstel kan worden ingediend, eventueel overeenkomstig artikel 4 van de overeenkomst.
3. Overeenkomstig de gevolgde praktijk sedert de inwerkingtreding van de Europese Akte zal de Commissie,

in voorkomend geval, de Raad verzoeken het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité opnieuw te raadplegen, in overeenstemming met de bepalingen van de door haar voorgestelde nieuwe rechtsgrondslag.

De Commissie kan besluiten tot nieuw overleg met de sociale partners. Indien artikel 4 van de overeenkomst wordt uitgevoerd, dan zal deze aansluiten op de bij deze overeenkomst vastgestelde procedure.

De Commissie zal in haar voorstellen rekening houden met het door het geachte Parlements lid genoemde criterium van subsidiariteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1475/92

van mevrouw Carmen Diez de Rivera Icaza (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)
(93/C 101/33)

Betreft: Zeehonden in Canada

Kan de Commissie, gezien de verklaringen van de Canadese minister van Visserij, John Crosbie, dat het misschien noodzakelijk is 510 000 zeehonden af te slachten om de kabeljauwbestanden te behouden, mededelen wat zij denkt te doen om dit bloedvergieten te voorkomen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(27 januari 1993)

Zodra de leden van de Commissie, de heren Marín en Ripa di Meana, kennis hadden genomen van de verklaring waarop het geachte Parlements lid doelt, hebben zij de Canadese minister van Visserij, de heer John Crosbie, schriftelijk op de hoogte gesteld van de bezorgdheid die hierdoor onder het grote publiek in Europa is ontstaan. Er is in deze brief onder andere op gewezen dat:

1. er grote onzekerheid bestaat over de geschatte toename van het aantal zeehonden en dat het afmaken op grote schaal aanzienlijke risico's met zich mee zou kunnen brengen voor de toekomst van zeehondenkolonies;
2. er onvoldoende bewijs is dat de zeehondenpopulaties significante invloed uitoefenen op de omvang van de kabeljauwbestanden.

De heer Crosbie heeft bij zijn bekendmaking in februari inzake een vermindering van de totale toegestane vangst van Canada in 1992 (Total Allowable Catch — TAC) voor kabeljauw niet het afschieten van zeehonden voorgesteld noch een direct verband gelegd tussen de toename van de zeehondenpopulatie en de achteruitgang van de kabeljauwstand in het gebied 2 J 3 KL.

Bij zijn oproep meer onderzoek uit te voeren om een beter inzicht te krijgen in het verband tussen de zeehondenpo-

pulatie en de kabeljauwbestanden heeft de minister namens zijn ministerie opdracht gegeven tot de uitvoering van een studie door de International Marine Mammals Association.

Uit het onlangs gepubliceerde rapport met de titel „A Review of Stomach Contents of Harp Seals (*Phoca Groenlandica*) from the Northwest Atlantic” blijkt dat de kabeljauwsoort *Gadus morhua* waaruit de kabeljauwbestanden bestaan (NAFO-indeling 2 J 3 KL) zelden door zadelrobben worden gegeten. De schrijvers, Wallace en Lavigne, hebben aangetoond dat de kabeljauw ongeveer 1% van het dieet van de zadelrob uitmaakt aan de hand van onderzoek van 3 621 magen van robben uit Newfoundland en Labrador.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1490/92

van de heer Gerard Fernández-Albor (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)
(93/C 101/34)

Betreft: Communautaire steun aan het bosbouwplan van Galicië

Door het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het visserijbeleid van de Gemeenschap zal in Galicië 300 000 hectare niet meer in gebruik worden genomen en zullen duizenden vissersschepen uit de vaart moeten worden genomen. Bovendien verkeert de industrie in dit gebied in een ernstige crisis waarbij 12 000 arbeidsplaatsen in gevaar zijn gebracht.

Gezien deze situatie heeft Galicië zich nog meer op de bosbouw geworpen, aangezien het een Europese regio is met een zeer sterke bosbouwsector. Bij het Parlement van Galicië bestaat er een bosbouwplan voor een periode van veertig jaar waarmee investeringen van ongeveer twee miljard peseta zijn gemoeid, die gelijkelijk over het overheids- en particulier initiatief zijn verdeeld en waarbij tussen 1993 en 1997 naar schatting meer dan 125 miljoen peseta zal worden geïnvesteerd.

Kan de Commissie, gezien dit groots opgezette project van Galicië dat binnenkort door het parlement zal worden behandeld, mededelen op welke wijze de Gemeenschap zich hierbij zou kunnen inschakelen, op welke wijze zij haar steun zou kunnen verlenen voor het consolideren van de hoge produktiviteit van de bosbouw van Galicië in de Gemeenschap en welk concreet aanbod zij zou kunnen doen om bij te dragen aan het welslagen van bovengenoemd bosbouwplan dat bovendien zeer sterk in het belang van het milieu zou zijn?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(28 oktober 1992)

De wens van de Autonome Gemeenschap van Galicië om de bosbouwsector te ontwikkelen en te valoriseren via een

grootschalig plan voor de bosbouw, spoort met de ideeën van de Commissie over de aanleg en de verbetering van bossen en over de bescherming van het milieu in het algemeen.

De Gemeenschap kan, in het kader van haar actieprogramma voor de bosbouw, zeker steun en financiële bijstand verlenen voor een aantal onderdelen van het bosbouwplan van Galicië.

Bovendien is de steun voor sommige van deze maatregelen onlangs nog verhoogd in het kader van de begeleidende maatregelen bij de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. De Commissie wil bebossing van landbouwbedrijven aantrekkelijker en doeltreffender maken. Daarom is voorzien in een bijdrage door de Gemeenschap van maximaal 75% voor de regio's van doelstelling 1, waaronder ook Galicië valt.

Meer in het algemeen kan de Commissie ook aan de uitvoering van het bosbouwplan van Galicië bijdragen via de Verordeningen (EEG) nr. 4256/88 en (EEG) nr. 1610/89 betreffende de steunverlening van het EOGFL in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen en in het kader van toekomstige communautaire bestekken ⁽¹⁾.

Galicië ontvangt momenteel voor bosbouwmaatregelen in het kader van twee voor de periode 1990/1993 vastgestelde operationele programma's 18,84 miljoen ecu steun, d.i. 49% van het totale investeringsbedrag van 37,89 miljoen ecu.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 19. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1561/92

van de heer Patrick Cox (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 101/35)

Betref: Eerste jaar van de werkzaamheden van de Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling (EBWO)

De politieke en economische ontwikkelingen in de landen van Centraal- en Oost-Europa hebben aangetoond dat er een dringende behoefte bestaat aan investeringen, zowel uit eigen als vreemde bronnen, om de economieën van deze landen vooruit te brengen.

Vooraf voor de ontwikkeling van de particuliere sector van deze landen moet daarbij gebruik worden gemaakt van flexibele financiële instrumenten.

De EBWO werd in 1990 met alle denkbare spoed opgericht om tegemoet te komen aan de financiële en managementseisen die door de economische omwenteling

in de landen van Centraal- en Oost-Europa worden gesteld.

Kan de Commissie in haar hoedanigheid als vertegenwoordiger van het EG-aandelenkapitaal, haar beoordeeling geven over het eerste jaar van de werkzaamheden van de EBWO?

Antwoord van de heer Christophersen namens de Commissie

(18 december 1992)

De Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling werd een jaar geleden opgericht. De eerste jaarlijkse vergadering werd op 13—14 april in Boedapest gehouden, bij welke gelegenheid ook haar eerste jaarverslag verscheen. In een zeer korte tijd is een instelling ontstaan die een belangrijke rol vervult bij het verlenen van steun aan de Centraal- en Oosteuropese landen. Er is personeel aangeworven, de bank leent op de kapitaalmarkten, heeft een begin gemaakt met het verstrekken van leningen en kapitaaldeelname. Tijdens het eerste jaar van activiteiten heeft de Raad van bewind 15 leningen goedgekeurd en ingestemd met vijf deelnemingen in aandelenkapitaal. Deze verrichtingen bedragen in totaal 621 miljoen ecu en maakten de uitvoering mogelijk van investeringsprogramma's ten belope van 2,1 miljard ecu. De kleinste transactie betrof een lening van 1,7 miljoen ecu in Polen, terwijl de omvangrijkste transactie een lening van 142 miljoen ecu aan de Roemeense Telecom betrof. Alhoewel de tijdens het eerste jaar opgedane ervaring te beperkt is om conclusies te trekken, is wel gebleken dat zeer uiteenlopende projecten kunnen worden gefinancierd. Voorts heeft de ervaring uitgewezen dat de activiteiten van de bank die van andere internationale financiële instellingen en die van handelsbanken kunnen aanvullen.

1991 werd afgesloten met een verlies van 7 miljoen ecu. Men verwacht niet dat de bank winstgevend zal zijn voordat haar kapitaal volgestort is. De Commissie is van mening dat de bank een hoge prioriteit moet verlenen aan haar belangrijkste bankactiviteiten. Zij werkt nauw samen met de banken. In oktober 1991 werd een overeenkomst ondertekend waarbij in totaal voor 1992 40 miljoen ecu uit de middelen van het programma Phare en het programma voor technische bijstand aan de GOS bestemd werd voor technische ondersteuning van investeringsprojecten van de EBWO.

De Commissie is zich terdege bewust van hetgeen door de bank is bereikt in het eerste jaar waarin zij actief was. De EBWO heeft nu een centrale functie in onze inspanningen om de overgang naar een markteconomie in Centraal- en Oost-Europa krachtig te ondersteunen. De EBWO zorgt voor een aanvullende bijdrage en heeft een functie als katalysator om de investeringen in de landen waar zij actief is, te stimuleren. De economische en financiële behoeften van de landen waar de bank actief is, zijn evenwel enorm en voor de banken is de uitdaging steeds aanwezig.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1578/92van de heer **Elmar Brok (PPE)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 101/36)

Betreft: Roken op het werk

De Europese Gemeenschap heeft 1992 uitgeroepen tot „Europees Jaar voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op het werk”. Schone lucht op het werk is in dit kader van primair belang.

1. Heeft de Commissie voorstellen in voorbereiding die het roken op het werk verbieden of beperken?
2. Dient, aangezien veel arbeidsplaatsen zich in openbare gebouwen bevinden, aldaar het roken verboden te worden?
3. Op welke rechtsgrondslagen zou de Gemeenschap hierbij kunnen steunen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

Ieder jaar sterven er in de Gemeenschap meer dan 430 000 mensen voortijdig als gevolg van roken. De Commissie beschouwt het roken derhalve als een van de voornaamste vermijdbare doodsoorzaken in de Gemeenschap.

1. Binnen het kader van het EG-programma „Europa tegen kanker” stimuleert de Commissie een aantal initiatieven ter bestrijding van de risico's van tabak en om rokers aan te moedigen met roken te stoppen. 1992 was het „Europees Jaar voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op het werk”. Zo was gedurende de „Europese Week tegen kanker” van 12 tot en met 17 oktober 1992 het programma erop gericht werknemers en ondernemingen te stimuleren vorderingen te maken op het gebied van rookvrije werkplekken. Een speciale brochure werd in alle Lid-Staten gepubliceerd. Uit proefprojecten is gebleken dat de bevordering van de gezondheid op de werkplek kan leiden tot vrijwillige afspraken in ondernemingen om het roken op de werkplek te beperken. Het Europees Bureau voor actie op het gebied van de preventie van tabaksgebruik (BASP) heeft een brochure gepubliceerd „Het is beter om rookvrij te werken”, ten einde de activiteiten van het programma te steunen.
2. In de resolutie van de Raad en de ministers van Volksgezondheid, in het kader van de Raad bijeen, van 18 juli 1989 ⁽¹⁾ wordt alle Lid-Staten verzocht het roken in openbare ruimten te verbieden. Op 30 oktober 1992 diende de Commissie een verslag in waarin een overzicht wordt gegeven van de mededelingen van de Lid-Staten over de stand van de huidige voorschriften die ten doel hebben de burgers, onder wie de werknemers, te beschermen tegen de risico's die het gevolg zijn van roken. De Commissie is van mening dat er in alle Lid-Staten meer begrip ontstaat

voor het risico voor de gezondheid dat het gevolg is van tabaksgebruik in openbare ruimten en op werkplekken.

3. Bovendien hield de Commissie in haar ontwerp voor Richtlijn 89/654/EEG van de Raad ⁽²⁾ rekening met de luchtverversing van de werkplekken en de ontspanningsruimten. In deze richtlijn betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid op de werkplek, die op 30 december 1989 is aangenomen, is bepaald dat stappen zullen worden genomen om te waarborgen dat er in afgesloten arbeidsruimten voldoende frisse lucht aanwezig is. Zo zijn de in de punten 6 en 16.4 van bijlage I en punt 6 en 11.3 van bijlage II van de richtlijn opgenomen vereisten specifiek gericht op luchtverversing van afgesloten werkplekken en bescherming van niet-rokers tegen ongemak dat het gevolg is van tabaksrook.

Anderzijds overweegt de Commissie, binnen het kader van haar actieplan, bijzondere maatregelen voor te stellen om het roken op de werkplek te beperken of te verbieden. In haar voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid op vissersschepen (eerste afzonderlijke richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG ⁽³⁾) heeft de Commissie specifieke bepalingen opgenomen betreffende de luchtverversing op afgesloten arbeidsplaatsen en de bescherming van niet-rokers (punten 6, 13.1 en 13.2 van bijlage I van de richtlijn).

⁽¹⁾ PB nr. C 189 van 26. 7. 1989.⁽²⁾ PB nr. L 393 van 30. 12. 1989.⁽³⁾ PB nr. L 337 van 31. 12. 1991.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1672/92**van de heer **Jean-Pierre Raffin (V)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1992)

(93/C 101/37)

Betreft: Regeling van het potentiële conflict tussen Slowakije en Hongarije ten aanzien van de stuwdam van Gavbcikovo

De Commissie heeft zich bij monde van vice-voorzitter Andriessen uitgesproken voor stopzetting van de bouw van de stuwdam van Gavbcikovo. Deze stopzetting wordt gewenst door de Hongaarse minderheid ter plaatse en door Hongarije, alsmede door 80 burgemeesters aan beide zijden van de grens. Kan de Commissie mededelen of dit nog steeds haar standpunt is?

Indien de stuwdam zou worden gebouwd overeenkomstig het huidige Slowaakse project (omleiding van de Donau reeds in het komende najaar), dreigt de grootste ondergrondse waterreserve van Centraal-Europa, die meer dan twee miljoen mensen van water voorziet, te worden aangetast, evenals een van de belangrijkste wetlands van Europa. Maar vooral dreigt er een conflict met Hongarije.

Dat land heeft namelijk niet zijn toestemming gegeven voor de omleiding van de Donau in Slowakije. Beoogt de Commissie maatregelen te nemen om dit potentiële conflict te vermijden? Zo ja, welke?

Zou de Commissie er voorstander van zijn dat een trilaterale „Euroregio” (Tsjechoslowakije, Hongarije, Oostenrijk) een duurzame regionale ontwikkeling tot stand brengt? Er bestaan reeds initiatieven in deze zin (Ecological Bricks). Is de Commissie van plan deze te steunen en, zo ja, met welke middelen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(18 december 1992)

De Commissie zou willen verwijzen naar de verklaring van het Commissielid Pandolfi in het Europees Parlement op 29 oktober 1992 ter gelegenheid van het debat en de stemming over de gemeenschappelijke resolutie (B 3-1414, 1422, 1458 en 1490) inzake de Gabčíkovo-Nagymaros-werken.

Ten gevolge op de overeenkomst welke in Londen op 28 oktober werd bereikt tussen de Tsjechische en Slowaakse Federatieve Republiek (TSFR) en Hongarije, onder het voorzitterschap van de Commissie, werd het deskundigenverslag tijdens een latere trilaterale vergadering in Brussel, op 27 november, besproken. Alle partijen verklaarden dat in het belang van de handhaving van regionale stabiliteit en samenwerking een wederzijds aanvaardbare oplossing dient te worden gevonden. De TSFR en Hongarije kwamen overeen gezamenlijk het document op te stellen voor de indiening van het geschil, met al zijn aspecten, bij het Internationaal Hof van Justitie. Hangende de uitspraak van het Hof zal een tijdelijke regeling voor het beheer van het Donau-water van toepassing zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1675/92

van mevrouw Maartje van Putten (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1992)

(93/C 101/38)

Betref: Irian Jaya en Indonesië

Is de Commissie op de hoogte van de berichten over een hongersnood in delen van Irian Jaya en met name in Silimo in het Jurima-district?

Is de Commissie bereid noodhulp te verlenen aan de bevolking ter plaatse en deze noodhulp gecontroleerd te begeleiden, zowel bij het transport als bij de uitdeling?

Is het de Commissie bekend dat bij eerdere hongersnood in het gebied in 1984 de geboden noodhulp van het Wereldvoedselprogramma in de opslagplaatsen van de overheid is blijven liggen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(9 februari 1993)

De suggestie van het Europese Parlement om voedselhulp te verlenen aan mensen in Silimo, onderdistrict Jurima, Irian Jaya, is zeer te waarderen.

In de tussentijd schijnt het hongersnoodprobleem, dat het gevolg was van buitensporige neerslag, echter door de Indonesische Regering te zijn opgelost.

Onze vertegenwoordiging te Jakarta heeft geen informatie over het niet-uitdelen van eerder naar Irian Jaya verzonden voedselhulp.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1690/92

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1992)

(93/C 101/39)

Betref: Stedebouwkundige regelingen en voorgesteld grondgebruik in het gebied van de goedgekeurde stadsuitleg van Athene — communautaire financiering

In de wijk Gkazochori (Keramikós) in Athene werkt de gemeente al vanaf 1988 aan een bijzonder belangrijke maar ook grove stedebouwkundige ingreep met als doel de opruiming van een groot aantal woonblokken en de daaropvolgende bouw van expositieruimten aldaar. In dit verband mag erop worden gewezen dat dit gebied zich in het historische centrum van Athene bevindt en dat Wet nr. 1515/85 (regelgevend plan voor Athene) bepalingen bevat voor de omvorming van dit gebied tot een woon- en groenzone. Wijziging in dit gebruik betekent onvermijdelijk een veel grotere verkeersdruk en in het algemeen een grotere druk op een bijzonder kwetsbaar en achtergebleven stuk van Athene. Verder grenst deze wijk aan het hart van het Atheense archeologische opgravingsgebied en tevens aan de buurt Eleóna, waar ook een ingreep op grote schaal (de desbetreffende studie wordt thans afgerond) wordt beraamd, naar alle waarschijnlijkheid met communautaire financiering. Ten slotte zal de ingreep in Gkazochori de smog in Athene en de plaatselijke vervuiling nog doen toenemen, terwijl er voor een project als dit hoe dan ook geen sprake is van een milieu-effectrapportage.

Kan de Commissie in het licht van het bovenstaande meedelen:

1. of er, zoals door plaatselijke instanties wordt beweerd, sprake is van communautaire steun voor projecten zoals bovengenoemde tentoonstellingsruimten, en
2. of zij bereid is de Griekse autoriteiten te vragen de hand te houden aan de communautaire wetgeving, met name aan Richtlijn 85/337/EEG (¹)?

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(10 februari 1993)

1. Voor de projecten waarop het geachte Parlementslid doelt, is geen financiering in het kader van de communautaire steun aan Griekenland geregeld.

2. Overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG dienen werken voor stadsprojecten zoals die welke in de wijk Gkazochori in Athene zijn gepland, en die onder bijlage II van de richtlijn vallen, te worden beoordeeld op hun milieu-effecten, indien deze laatste met name gezien hun aard, omvang of de plaats waar zij optreden, aanzienlijk worden geacht.

Aangezien deze richtlijn door Griekenland niet volledig is omgezet, met name wat deze bijlage betreft, zal de Commissie contact opnemen met de Griekse overheid en haar verzoeken de maatregelen mede te delen die zij van plan is op dit gebied te treffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1733/92

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1992)

(93/C 101/40)

Betreeft: Amerikaanse anti-dumping- en anti-subsidie-maatregelen

1. a) In welke gevallen hebben de Amerikaanse autoriteiten sinds 1 januari 1991 anti-dumpingmaatregelen getroffen tegen bedrijven uit de Gemeenschap?
- b) Lopen er op het moment van beantwoording van deze vraag nog anti-dumpingprocedures tegen Europese bedrijven?
2. a) In welke gevallen hebben de Amerikaanse autoriteiten sinds 1 januari 1991 anti-subsidiemaatregelen getroffen tegen bedrijven uit de Gemeenschap?
- b) Lopen er op het moment van beantwoording van deze vraag nog anti-subsidieprocedures tegen Europese bedrijven?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(10 december 1992)

1. a)

Voor het volgende produkt worden anti-dumpingmaatregelen getroffen: zeer taaie filamentgarens van rayon uit Duitsland en Nederland.

1. b), 2. a) en b)

In de Verenigde Staten lopen thans de volgende procedures inzake anti-dumping en compenserende rechten:

- i) warmgewalste lood- en bismuthoudende produkten van koolstofstaal. Het Amerikaanse Ministerie van Handel heeft op 10 september 1992 voorlopige compenserende rechten opgelegd en heeft op 21 september 1992 anti-dumpingrechten ingesteld voor de invoer van de desbetreffende lood- en bismuthoudende produkten van oorsprong uit Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk;
- ii) spoorstaven (rails): op 9 oktober 1992 heeft het Ministerie van Handel voorlopige anti-dumpingrechten ingesteld op de invoer van spoorstaven (rails) van staal uit het Verenigd Koninkrijk;
- iii) — bepaalde vlakke produkten van warmgewalst koolstofstaal,
— bepaalde vlakke produkten van koudgewalst koolstofstaal,
— bepaalde corrosievaste vlakke produkten van koolstofstaal,
— bepaalde op lengte gesneden platen van koolstofstaal,
uit het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, België, Spanje en Italië.

Het ITC heeft met betrekking tot de meeste onderzoeken voorlopig het bestaan van schade geconstateerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1747/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1992)

(93/C 101/41)

Betreeft: Opleidingsprogramma's

Volgens berichten in de Griekse kranten (van 26 mei 1992) heeft de Griekse onderminister van Economische Zaken Ar. Tsiplakos in het Griekse Parlement verklaard dat in het kader van de programma's voor opleiding miljarden drachmen worden verspild, dat er tot op heden wat dit betreft helaas geen controles worden verricht en dat duizenden ondernemingen zich van de communautaire kredieten meester willen maken. Is de Commissie van deze verklaring van de Griekse onderminister op de hoogte en, zo ja, wat denkt zij te ondernemen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(1 oktober 1992)

De Commissie is niet op de hoogte van de verklaring waarnaar het geachte Parlementslid verwijst.

Zij vestigt er evenwel de aandacht op dat in alle communautaire programma's voor samenwerking op onderwijs- en opleidingsgebied (zoals Comett, Erasmus, Lingua, Force, Eurotinet, enz.) precieze criteria zijn vastgelegd voor de selectie van projecten die voor

financiële steun van de Gemeenschap in aanmerking kunnen komen en dat door de projectuitvoerders verslagen over de voortgang van het project en over het eindresultaat moeten worden ingediend.

Voorts worden door de diensten van de Commissie boekhoudkundige controles verricht, zo nodig ter plaatse en in samenwerking met de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1771/92

van de heer Frédéric Rosmini (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1992)

(93/C 101/42)

Betreft: Europese vervoernetwerken

In het Verdrag van Maastricht wordt de ontwikkeling van de grote transeuropese netwerken, die moeten zorgen voor de „onderlinge koppeling en interoperabiliteit van de nationale netwerken, alsmede (voor) de toegang tot deze netwerken”, genoemd als een van de nieuwe terreinen waarop de uitbreiding van het optreden van de Gemeenschap betrekking moet hebben.

Ook wordt bepaald dat de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, na advies van het Europees Parlement, de richtsnoeren voor projecten van gemeenschappelijk belang vaststelt.

Betekent dit dat de diverse normen voor de nieuwe infrastructuurvoorzieningen (en met name voor de kanaalverbindingen) door de communautaire instanties zullen worden vastgesteld? Zo ja, hoeveel speelruimte houden de Lid-Staten dan in dit verband?

Is de Commissie overigens van plan de infrastructuurschema's die reeds bestaan of die vóór de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie tot stand zullen komen, ter bestudering voor te leggen aan het Parlement omdat zij op grond van dat Verdrag onder de gezamenlijke bevoegdheid van Parlement en Raad gaan vallen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(9 februari 1993)

Artikel 129 B van het EEG-Verdrag (zoals dit bij het Verdrag betreffende de Europese Unie zal worden gewijzigd) bepaalt dat de Gemeenschap slechts in zoverre bijdraagt tot de totstandbrenging en ontwikkeling van transeuropese netwerken als communautaire maatregelen ertoe zullen bijdragen de in artikel 7 A (instelling en werking van de interne markt) en 130 A (bevordering van de economische en sociale samenhang) genoemde doelstellingen te verwezenlijken.

Binnen de bij artikel 129 B van het EEG-Verdrag vastgestelde grenzen is in artikel 129 C, lid 1, tweede streepje,

van het EEG-Verdrag bepaald dat de Gemeenschap alle maatregelen zal treffen die nodig kunnen blijken om de interoperabiliteit van de netwerken te verzekeren, met name op het gebied van de harmonisatie van de technische normen.

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel zullen communautaire maatregelen inzake transeuropese netwerken in geen geval verder gaan dan hetgeen nodig is om de bij artikel 129 B van het EEG-Verdrag vastgestelde doelstellingen te verwezenlijken.

De Commissie heeft reeds een mededeling ingediend betreffende „De vervoerinfrastructuur⁽¹⁾, waarin naast andere wetgevingsvoorstellen een ontwerp-voorstel voorkomt voor een besluit van de Raad betreffende de totstandbrenging van een transeuropees wegennet en een voorstel voor een besluit van de Raad voor de ontwikkeling van een Europees waterwegennet. Bovendien is het Parlement een mededeling⁽²⁾ van de Commissie inzake gecombineerd vervoer voorgelegd. Hierin is opgenomen een voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de totstandbrenging van een netwerk voor gecombineerd vervoer in de Gemeenschap. De juridische basis van al deze voorstellen is artikel 75 van het EEG-Verdrag, met als aanvullende basis artikel 84, lid 2, voor het voorstel inzake gecombineerd vervoer. Het advies van het Europees Parlement wordt voor al deze teksten tegemoet gezien.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 231 def.

⁽²⁾ Doc. COM(92) 230 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1826/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 juli 1992)

(93/C 101/43)

Betreft: Export van kwik naar Brazilië

Sedert geruime tijd wordt kwik uitgevoerd van de Europese Gemeenschap naar onder meer Brazilië, waar het vooral gebruikt wordt in de goudwinning. Geregeld zijn kwikvergiftigingen hiervan het gevolg geweest.

Anderzijds keurde het Europees Parlement diverse teksten goed die ondubbelzinnig pleiten voor het behoud van het tropisch regenwoud en voor de bescherming van de inheemse volkeren.

Meent de Commissie niet dat de kwikhandel vanuit de Gemeenschap naar Brazilië net zo lang moet worden opgeschort tot gecontroleerde garanties worden geboden dat dit kwik niet langer terechtkomt in het circuit van de goudexploitatie?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(26 november 1992)

Het is juist dat het kwikgebruik bij de goudwinning een belangrijke bron is van vervuiling van de rivieren. Dit

vraagstuk heeft reeds enige tijd de aandacht van de Commissie; zij heeft het nodig geacht bepaalde studies te doen uitvoeren, met name op het gebied van de milieubescherming in de ontwikkelingslanden.

Gezien de relatief complexe aard van dit probleem is de Commissie van oordeel dat er, in plaats van het uitvaardigen van verbods- of sanctie maatregelen, veeleer in samenwerking en overleg met de autoriteiten naar algemene oplossingen gezocht moet worden. In dit verband vormt het proefproject voor het Amazone-gebied evenzeer een kader als een globaal perspectief, waarbinnen problemen van deze aard geïntegreerd kunnen worden aangepakt. De Commissie is van oordeel dat het in een bredere context mogelijk moet zijn op tijd bevredigende oplossingen te vinden, wanneer hierbij rekening wordt gehouden met alle elementen van de problematiek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1831/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 juli 1992)

(93/C 101/44)

Betreft: Het damhert op Rhodos

Het damhert, symbool van Rhodos, is in de weinige bossen die na de branden op het eiland zijn overgebleven, aan zijn lot overgeleverd. De Griekse vereniging voor milieu- en dierenbescherming hekelt het feit dat nog steeds op het damhert wordt gejaagd, ook al is het een van de zeldzaamste hertesorten. Dit heeft tot gevolg dat nog slechts 20 à 30 damherten in het wild voorkomen. Kan de Commissie bijdragen tot de oprichting van een centrum dat uitsluitend tot taak heeft het damhert op Rhodos te beschermen, zoals plaatselijke instanties op het eiland dit wensen, en, zo ja, op welke manier?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(5 februari 1993)

Volgens de door het Griekse Ministerie van Landbouw verstrekte inlichtingen is het aantal wilde damherten op Rhodos in de laatste jaren teruggelopen; het is echter niet bekend hoe groot hun bestand momenteel is. De voornaamste reden van de teruggang is de brand van 1986, waardoor een groot deel van de bossen op het eiland, het voornaamste leefgebied van het damhert, werd verwoest.

Het geachte Parlementslid wordt ook verwezen naar het tweede deel van het antwoord op schriftelijke vraag nr. 2313/91 van de heer Mihail Papayannakis (¹).

(¹) PB nr. C 309 van 26. 11. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1833/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 juli 1992)

(93/C 101/45)

Betreft: De beren in Griekenland

In Griekenland is het nog steeds een veel voorkomend verschijnsel dat zigeuners rondtrekken met een aan een ketting gebonden beer, tot vermaak, zo wordt verondersteld, van de plaatselijke bewoners en de toeristen. Ondanks klachten van de Vereniging tot bescherming van de beren treden de autoriteiten zelden op om deze ongelukkige dieren van hun ketting te verlossen. Wanneer zij onder druk worden gezet, aangezien het houden en het aan de ketting slaan van beren verboden is, verklaren zij dikwijls dat deze situatie ook voor de beren beter is, omdat er in heel Griekenland geen opvangcentrum voor deze dieren bestaat.

Is de Commissie niet van mening dat zij in actie moet komen om de beren te beschermen tegen de kwellingen die de zigeuners in Griekenland hen aandoen?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(5 februari 1993)

Volgens de door de Griekse instanties verstrekte informatie is de situatie van de bruine beer in de afgelopen twee jaar aanzienlijk verbeterd in die zin dat dank zij een daartoe lopend programma, dat zowel door de Griekse Regering als door de Commissie wordt gefinancierd, de soort minder wordt bedreigd door jagers, herders en bijenhouders.

Voor de bevrijding van de 11 à 15 beren die momenteel door zigeuners worden gehouden, moet er een speciaal rehabilitatiecentrum worden opgericht, aangezien deze dieren niet meer in het wild kunnen leven. Het Ministerie van Landbouw heeft onlangs (14 september 1992) een vergunning voor de oprichting van zo'n centrum verleend aan Yannis Boutaris, die voor dit doel een groot natuurgebied in Noord-Griekenland ter beschikking heeft gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1865/92

van de heer Ben Visser (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1992)

(93/C 101/46)

Betreft: Onderhandelingen Gemeenschap-Golfstaten

Het tweede onderhandelingsmandaat van de Commissie om met de GCC-landen te onderhandelen over een akkoord tot aanvulling van de samenwerkingsovereen-

komst dateert van 1 oktober 1991. De onderhandelingen verlopen niet naar ieders wens. Uit gesprekken met o.a. de industrie blijkt dat er veel probleempunten liggen.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het opnemen van een bepaling over de eerbiediging van de mensenrechten en de democratie?
2. Wanneer de onderhandelingen met de Golfstaten worden afgerond met een Free Trade Agreement, dreigt er dan een situatie te ontstaan waarin de Gemeenschap in sterke mate afhankelijk wordt van de GCC?
3. Houdt de Commissie onverkort vast aan de eis dat de Golfstaten eerst een douane-unie dienen te realiseren alvorens een FTA in werking kan treden?
4. Is het denkbaar dat een groot deel van de petrochemische industrie in de Gemeenschap op termijn zal verdwijnen, zoals E. Rhein van DG I op 24 januari 1992 in Den Haag voorspelde? Zo ja, vindt de Commissie dit een wenselijke ontwikkeling?
5. Is het mogelijk dat de Commissie tot spoedige beantwoording van deze vragen komt, gelet op de voortgang in de onderhandelingen en de behandeling in de Commissie externe economische betrekkingen van het Europese Parlement?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(28 januari 1993)

De Commissie onderhandelt met de landen van de GCC (Gulf Cooperation Council) op basis van door de Raad voorgestelde richtlijnen. In januari diende de Commissie herziene voorstellen in die in de door de Raad in oktober 1991 vastgestelde richtlijnen zijn opgenomen. In de context van deze richtlijnen zal de Commissie met alle GCC-landen onderhandelen in het kader van het algemene beleid van de Gemeenschap met betrekking tot overeenkomsten met derde landen, en in het bijzonder tegen de achtergrond van de bestaande samenwerkingsovereenkomst.

De Commissie kan het geachte Parlementslid en het Parlement verzekeren dat zij overtuigd is van het economisch en politiek belang voor de Gemeenschap van een vrijhandelsovereenkomst met de GCC-landen. De GCC-landen vormen qua omvang de vijfde exportmarkt van de Gemeenschap. De Gemeenschap heeft een positieve handelsbalans met de GCC-landen (3,3 miljard ecu in 1991). De GCC-landen nemen meer dan 20% van de olieproductie voor hun rekening en bezitten meer dan 45% van de bekende voorraden. Gezien de afdoende gas- en olievoorraden in diverse Golfstaten en op de rest van de wereldmarkt is er echter geen reden tot bezorgdheid dat de Gemeenschap sterk afhankelijk zou worden van de GCC-landen.

Zoals Commissaris Millan op 12 juni 1992 in het Parlement opmerkte, werden de woorden van de heer Rhein tijdens een seminar in Den Haag in januari 1991 volkomen verkeerd weergegeven in krant artikelen. De Commissie is niet van mening dat een vrijhandelsovereenkomst met de GCC-landen zou leiden tot het verdwijnen van een belangrijk deel van de petrochemische industrie in de Gemeenschap. Het is in het kader van haar onderhandelingen met de GCC-landen de taak van de Gemeenschap te zorgen dat een overeenkomst de inspanningen om de olieproducerende en petrochemische industrieën in de Gemeenschap te herstructureren niet ondermijnt en een produktiecapaciteit in deze industrieën te handhaven die overeenkomt met de fundamentele belangen van de Gemeenschap en de continuïteit van de voorziening.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1911/92

van de heer Luciano Vecchi (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1992)

(93/C 101/47)

Betref: Communautaire programma's voor landelijke gebieden in Midden- en Noord-Italië

De herziening van het gemeenschappelijk landbouwbeleid valt praktisch samen met de voor 1993 geplande bijstelling van de in 1988 aangevangen hervorming van de Structuurfondsen.

De landelijke gebieden in de Gemeenschap zullen zich dus in de komende jaren opnieuw moeten aanpassen aan een op andere inschalingscriteria berustend steunbeleid van de Gemeenschap.

In de eerste fase van de hervorming zijn bij de keuze van onder doelstelling 5 b vallende zones in Italië, uitgestrekte gebieden, voornamelijk in het midden en het noorden van het land, buiten beschouwing gelaten. Deze vertonen evenwel specifieke landelijke trekken, hebben met bijzondere handicaps te kampen en komen bovendien reeds in aanmerking voor steun in het kader van andere communautaire programma's (GMP's) die eerder van start waren gegaan en die wat de samenwerking tussen de plaatselijke, nationale en communautaire instanties betreft, met een opmerkelijk succes bekroond zijn.

1. Is de Commissie bereid een en ander recht te trekken door bij de herziening het voor steun in aanmerking komende gebied uit te breiden tot de delen van de Apennijnen in de regio Emilio-Romagna die daar tot nog toe buiten vielen?
2. Heeft zij reeds criteria voor de selectie van deze gebieden vastgesteld en op welke programma's wil zij de desbetreffende steun baseren?

3. Hoever zijn de programma's voor de onder doelstelling 5 b vallende landelijke gebieden in Italië gevorderd?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(28 oktober 1992)

Met de vaststelling van het „pakket Delors II” heeft de Commissie zich reeds uitgesproken voor een versterking van het structuurbeleid dat tot stand is gekomen na de hervorming van 1988.

Het ligt ook in de bedoeling dat de inspanningen voor de ontwikkeling van het platteland worden voortgezet en opgevoerd. Daarnaast zou een impuls moeten worden gegeven door de begeleidende maatregelen waartoe bij de hervorming van het GLB is besloten.

Gezien de voor de landelijke gebieden nog altijd ongunstige ontwikkelingen, zouden de maatregelen in het kader van doelstelling 5 b dus moeten worden geïntensiveerd.

Deze maatregelen zouden kunnen worden uitgebreid tot andere landelijke gebieden dan die welke in 1989 zijn geselecteerd. De selectie dient te gebeuren volgens de beschikbare financiële middelen en met inachtneming van het concentratiebeginsel, zonder evenwel te raken aan de thans geldende criteria.

Wat betreft de stand van de tussen april en december 1991 door de Commissie goedgekeurde operationele programma's voor de landelijke gebieden in Italië, zij erop gewezen dat de programma's in uitvoering zijn. Bij enkele programma's is er momenteel een achterstand ten opzichte van het tijdschema dat was bepaald bij de opstelling van het financieringsplan in het kader van het partnerschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1961/92

van de heer Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/48)

Betref: Bouw van een polyvalent centrum voor medische en beroepsrevalidatie in Pendeli

Op 20 maart 1991 heeft het Griekse Ministerie van Landbouw aan het Ministerie van Volksgezondheid een terrein van 200 000 m² in een bebost of voor herbebossing bestemd gebied in de gemeente Pendeli (Attica) afgestaan voor de bouw van een polyvalent centrum voor medische en beroepsrevalidatie van gehandicapten. Zonder iets te willen afdoen aan de grote betekenis en de sociale verdienste van een dergelijk project wil vragensteller de

volgende problemen van de bewoners van dit gebied aan de orde stellen.

1. Het bedoelde terrein in de gemeente Pendeli, een unieke groene long in het door smog geplaagde bekken van Attika, is uitgeroepen als, en is in feite op grond van artikel 117, lid 3, van de Grondwet, een gebied dat verplicht moet worden herbebost voor 95 % van zijn oppervlakte, terwijl het tevens wordt beschermd door Presidentieel Decreet 26/8/88 (Staatsblad 755/D/88).
2. Aan de omstreden overdracht is niet een advies voorafgegaan van het eigen Directoraat Bosbeheer, noch een advies van de Departementale Raad, noch een rapport van de bevoegde Dienst milieubescherming van het Ministerie van Landbouw.
3. Het formaat en de uitgestrektheid van het polyvalent centrum staan in geen verhouding tot het karakter en de infrastructuur van een kleine gemeente als Pendeli, terwijl de verkeersdrukte, veroorzaakt door het functioneren van het centrum, met 100 % zal toenemen en zal worden toegevoegd aan een in de piekuren reeds verzadigd wegennet.
4. Er is geen sprake van een milieu-effectrapportage (Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾), noch van een studie naar alternatieve oplossingen zoals vereist bij artikel 45, leden 3 en 4, van Wet nr. 998/79, terwijl er ook geen oplossing is gevonden voor de kwesties van de uitbreiding van het openbaar vervoer, de verhoging van lawaai en vervuiling en de verontreiniging van het grondwater.
5. Er bestaan inderdaad alternatieve oplossingen voor de plaats van vestiging van het centrum.
6. Het project zal in grote mate met communautaire begrotingsmiddelen worden gefinancierd.

Kan de Commissie in dit verband meedelen of zij over genoemd plan is ingelicht, hoe zij denkt te reageren en welke stappen ze denkt te ondernemen bij de Griekse Regering ter bevordering en verwezenlijking van dit zo belangrijke project, op een evenwel geschiktere plaats en wel nadat de bewoners informatie hebben verkregen en er met hun desbetreffende bezwaren rekening is gehouden?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(15 december 1992)

Het door het geachte Parlementslid genoemde project is de Commissie bekend. De Commissie heeft onlangs van de Griekse overheid een aanvraag ontvangen om bijstand van de Structuurfondsen voor het project; daarbij was ook een milieu-effectbeoordeling.

De Commissie werkt momenteel aan een evaluatie van de aanvraag volgens de regels van de Structuurfondsen. Daartoe behoort ook een onderzoek van de milieuaspecten. Na de evaluatie zal de Commissie in het licht van de op dat ogenblik beschikbare middelen en van de andere prioriteiten besluiten of het dienstig is bijstand uit de Structuurfondsen te verlenen voor dit project.

van de gebieden betreft ten aanzien waarvan de Raad, uit hoofde van artikel K, lid 9, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, kan besluiten dat artikel 100 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap daarop van toepassing is.

4. De bescherming van persoonsgegevens zal in de Europol-overeenkomst worden geregeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1979/92

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/49)

Betreft: Europol

In vervolg op de antwoorden die ik van de Raad op eerdere vragen over Europol mocht ontvangen (nr. 86/92 (1)), zou ik graag op de volgende specifieke punten in het bijzonder nog om een toelichting willen verzoeken:

1. Hoe lang zal de eerste fase van de opbouw van de Europese politiedienst duren?
2. Is er al gesproken over uitbreiding van bevoegdheden van Europol in een tweede fase?
3. a) Is het de bedoeling op termijn de intergouvernementele samenwerking op de terreinen justitie en binnenlandse zaken te vervangen door gemeenschappelijke procedures en besluitvorming?
b) Bestaat over dit streven in beginsel overeenstemming tussen de Lid-Statens?
4. Wanneer en door wie zullen in het kader van Europol maatregelen ter bescherming van persoonsgegevens genomen worden?

(1) PB nr. C 159 van 25. 6. 1992, blz. 57.

Antwoord

(10 maart 1993)

1. Momenteel valt niet precies te zeggen hoe lang de eerste fase van de opbouw van Europol zal duren. Een projectteam is in september 1992 aan het werk gegaan.
2. De uitbreiding van de bevoegdheden van Europol, in een tweede fase, is tot dusverre nog niet echt aan de orde geweest.
3. De bedoeling is dat Europol de politieke samenwerking in het kader van de Europese Unie ten uitvoer legt, overeenkomstig artikel K, lid 1, punt 9, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, omdat het immers niet een

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2034/92

van de heer Lode Van Oustrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/50)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

Op welke wijze is de Commissie tegemoet gekomen aan de vraag van het Europees Parlement om de doelmatigheid van de Structuurfondsen te verbeteren (artikel 21 van de EP-resolutie van 13 september 1990 over het actieprogramma van de Commissie tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten — A 3-175/90 (1)):

1. Welke nieuwe objectieve evaluatie- en feedbackmethoden werden opgesteld?
2. Over welke kwalificaties beschikken de deskundigen die onafhankelijk van de betrokken overheden zulke evaluaties doorvoeren? Wanneer en hoe worden de evaluaties doorgevoerd?

(1) PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 167.

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(5 januari 1993)

1. Ten einde de evaluaties te kunnen uitvoeren, heeft het Europees Sociaal Fonds methoden uitgewerkt die zijn afgestemd op de doelstellingen die ermee worden nagestreefd.

Voor de thematische evaluaties tijdens lopende acties hebben de diensten van het ESF een uit zeven punten (1) bestaande methode uitgewerkt die is gebruikt door de deskundigen die de evaluaties hebben uitgevoerd (thematische evaluaties over hulp bij indienstneming, langdurig werklozen, vrouwen, gehandicapten, december 1991—september 1992).

Voor de evaluatie van de communautaire initiatieven „Menselijke hulpbronnen” (NOW, Euroform, Horizon) werd een methode uitgewerkt aan de hand waarvan een

algemene balans kan worden opgemaakt van de betrokken programma's.

Wat de evaluatie achteraf betreft ⁽²⁾, hebben de diensten van het ESF in februari 1992 tijdens een bijeenkomst in het kader van het partnerschap met de vertegenwoordigers van de instanties die in de Lid-Staten belast zijn met ESF-taken over de te volgen methode, overleg gepleegd.

2. Voor het uitvoeren van de verschillende evaluaties hebben de diensten van het ESF een beroep gedaan op externe en onafhankelijke consultants die hadden gereageerd op de oproep tot het indienen van blijken van belangstelling voor deelname aan het programma voor studies en technische bijstand in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾.

Deze consultants dienen bij de selectie te kunnen aantonen dat zij ervaring hebben met het uitvoeren van evaluaties en dat zij bekend zijn met de acties van het ESF en met het arbeids- en werkgelegenheidsbeleid.

De evaluaties worden uitgevoerd door twaalf externe consultants, één per Lid-Staat, belast met het indienen van een definitief, nationaal verslag bij de diensten van het ESF. Op basis van de twaalf nationale verslagen bereidt een consultant-coördinator een samenvattend slotdocument voor.

De evaluaties hebben plaatsgevonden op verschillende tijdstippen: in maart 1991 (evaluatie vooraf van de communautaire bestekken voor de doelstellingen 3 en 4), in mei 1991 (thematische evaluaties over de hulp bij indienstneming van langdurige werklozen), in juni 1991 (evaluatie over vrouwen), en in december 1991 (evaluatie over de gehandicapten), en waren gemiddeld vijf à zes maanden daarna voltooid.

- (¹) a) Kwalitatieve en kwantitatieve omschrijving van de in de communautaire bestekken en operationele programma's vastgestelde acties (varieert naar gelang van het soort geëvalueerde acties);
 b) omschrijving van de methoden voor de voorbereiding, het beheer en de evaluatie van dit soort in communautaire bestekken en operationele programma's vastgestelde acties of beleidsmaatregelen;
 c) advies over de relatie tussen de door het ESF medegefinancierde acties en de in elke Lid-Staat opgezette acties;
 d) advies over de uitvoerbaarheid van deze acties, hun samenhang op nationaal en communautair niveau, hun doeltreffendheid (rekening houdend met andere in de Lid-Staten verkregen resultaten);
 e) advies over de relatie tussen deze acties en andere, soortgelijke acties die door de Gemeenschap worden gesteund, waardoor zij elkaar kunnen versterken en aanvullen;
 f) suggesties en aanbevelingen om de tenuitvoerlegging en doeltreffendheid van de communautaire bestekken en operationele programma's op het geëvalueerde gebied te verbeteren;
 g) vergelijkende analyse op communautair niveau van alle communautaire bestekken en operationele programma's om een algemene balans te kunnen opmaken van de actie van het ESF, met relevante suggesties en aanbevelingen.

(²) Artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19. 12. 1988. Dit artikel definieert de evaluatie in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen.

(³) PB nr. C 134 van 1. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2036/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/51)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

In zijn Resolutie A 3-175/90 ⁽¹⁾ van 13 september 1990 over het actieprogramma van de Commissie tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten verzoekt het Europees Parlement de Commissie een actieprogramma op te stellen voor de werkgelegenheid. Welke initiatieven heeft de Commissie genomen naar aanleiding van dit verzoek? Kan de Commissie de documenten verstrekken die in dat verband werden opgesteld?

(¹) PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 167.

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

De Commissie heeft sedert 1990 actief gewerkt aan de bevordering van de werkgelegenheid. Inzonderheid heeft zij twee extra nummers gepubliceerd van het verslag „Werkgelegenheid in Europa”, dat als uitgangspunt dient voor de besprekingen over de werkgelegenheidsvraagstukken in het Permanent Comité voor arbeidsvraagstukken en in de Raad van ministers van Sociale Zaken.

Zij heeft voorts de activiteiten van de Waarnemingspost werkgelegenheid, die toezicht uitoefent op de werkgelegenheidsontwikkelingen en het beleid in de Gemeenschap, verder ontwikkeld en gereorganiseerd.

Ook heeft zij haar eigen specifieke werkgelegenheidsprogramma's die zijn gericht op het ontwikkelen van vernieuwende methodes om bijzondere werkgelegenheidsproblemen aan te pakken — ERGO, LEDA en SPEC — versterkt ten einde te bereiken dat deze methoden op ruimere schaal in de Gemeenschap worden toegepast.

Gelet op de verslechterende werkgelegenheidssituatie, is de Commissie dit jaar met de Lid-Staten een debat begonnen over het werkgelegenheidsbeleid. Dit debat heeft zijn hoogtepunt bereikt in de tweede helft van het jaar 1992 met een mededeling van de Commissie aan de informele bijeenkomst van de ministers van Sociale Zaken. Gehoopt wordt dat, uitgaande van de conclusies van dit debat, concrete voorstellen kunnen worden ontwikkeld voor actie op communautaire schaal.

Tot slot diende de Commissie bij de Raad een ontwerpvoorstel in, getiteld: „Werkgelegenheid, concurrentievermogen en groei in de Gemeenschap”. De Europese Raad, in vergadering bijeen te Edinburgh op 11 en 12 december 1992, hechtte zijn goedkeuring aan een „Verklaring over de bevordering van het economische herstel in Europa”,

die aansluit bij het voorstel van de Commissie en waarin de Lid-Staten en de Instellingen van de Gemeenschap wordt verzocht de passende maatregelen te treffen om uitvoering te geven aan de verklaring, „die het vertrouwen zal vergroten, de grondslagen van de economische groei zal versterken en het scheppen van nieuwe werkgelegenheid zal aanmoedigen”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2037/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/52)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

In haar „eerste verslag over de toepassing van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden” (doc. COM(91) 511 def.) vermeldt de Commissie de oprichting van „een netwerk van nationale werkgelegenheidscoördinatoren” (blz. 7).

1. Door welke instellingen worden de Lid-Staten hier vertegenwoordigd (graag een specificatie per Lid-Staat of zo nodig per regio)? Hoe werkt dit netwerk concreet?
2. Welke informatie wordt door dit netwerk verzameld? Hoe wordt de beschikbare informatie behandeld en welk studie- en onderzoekwerk wordt er verricht met deze informatie? Kan de Commissie documenten hierover ter beschikking stellen? Welke elementen bemoeilijken de onderlinge vergelijkbaarheid van de verzamelde gegevens? Hoe kunnen onderzoek- en onderwijscentra over de verzamelde informatie beschikken voor hun studie- en onderzoekwerk?
3. Welke nieuwe meet- en evaluatie-instrumenten werden er ontworpen met het oog op het verkrijgen van vergelijkbare en nuttige informatie betreffende de werkgelegenheid en de werkloosheid in de Gemeenschap, zoals gevraagd door het Europees Parlement in zijn Resolutie A 3-175/90⁽¹⁾ van 13 september 1990? Vanaf wanneer kunnen deze instrumenten worden gebruikt?

⁽¹⁾ PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 167.

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(5 januari 1993)

1. Het netwerk van nationale werkgelegenheidscoördinatoren bestaat uit vertegenwoordigers van de nationale administraties en de Commissie.
2. Elk jaar kiest dit netwerk, na overleg met de sociale partners, twee à drie thema's voor de werkgelegenheidsgebieden die verband houden met de Europese integratie. De nationale coördinatoren zijn belast met de

voorbereiding van de nationale bijdragen overeenkomstig de in het kader van het netwerk vastgestelde taakomschrijving. Zij worden in hun werkzaamheden bijgestaan door consultants die worden gefinancierd door de diensten van de Commissie. Vervolgens wordt op basis van deze bijdragen een Europese synthese opgesteld, waarover per thema een verslag wordt gemaakt dat wordt gepubliceerd en gratis gedistribueerd.

3. Twee andere communautaire netwerken maken deel uit van de Europese Waarnemingspost voor de werkgelegenheid en verspreiden informatie over werkgelegenheidskwesties:

- het Misep (onderling informatiesysteem inzake werkgelegenheidsbeleid) bestaat uit vertegenwoordigers van de nationale administraties en de Commissie. Dit netwerk publiceert de driemaandelijke publikatie „Politiques” met artikelen over de nieuwe maatregelen van de Lid-Staten op het gebied van de werkgelegenheid. Met ingang van 1993 zal dit bulletin eveneens evaluaties en vergelijkende studies van deze maatregelen omvatten. Dit netwerk publiceert tevens het blad „Oost-Duitsland” dat de werkgelegenheidssituatie in de nieuwe Länder behandelt;
- het Sysdem (Europees documentatiesysteem inzake de werkgelegenheid) bestaat uit onafhankelijke correspondenten die bij universiteiten of onderzoekcentra zijn aangesloten. Dit systeem publiceert het bulletin „Tendances” dat artikelen bevat over in de Lid-Staten verschenen publikaties met betrekking tot de werkgelegenheid alsmede analyses over de werkgelegenheidssituatie in de Gemeenschap.

Overigens wordt de werkgelegenheidsproblematiek eveneens behandeld in de volgende publikaties:

- het verslag „De werkgelegenheid in Europa”, dat elk jaar een beeld schetst van de werkgelegenheidssituatie in de Gemeenschap en een reeks beleidsvraagstukken analyseert. Dit verslag wordt op ruime schaal in 35 000 exemplaren in alle Gemeenschapstalen verspreid;
- het bulletin „Europe centrale et orientale” waarin regelmatig aandacht wordt besteed aan de werkgelegenheid in de landen van Oost- en Midden-Europa. Het bevat de meest recente statistische gegevens alsmede analyses over de evaluatie van de werkgelegenheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2040/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/53)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

Kan de Commissie informatie verschaffen over de meerkosten voor de onderscheiden Lid-Staten, voor de werk-

gevers en de werknemers, die gepaard gaan met de mogelijke invoering van de richtlijn atypische werkvormen en concurrentievervalsing (doc. COM(90) 228 def. — SYN 280), meer bepaald de verplichting sociale-zekerheidsrechten toe te kennen aan werknemers die meer dan acht uur per week werken (deze informatie per Lid-Staat)?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 306/91 van Sir James Scott-Hopkins (¹).

(¹) Zie bladzijde 1 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2043/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/54)

Betref: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

Op 14 oktober 1991 besliste de Raad van ministers van Sociale Zaken over een richtlijn inzake de „verplichting van de werkgever de werknemer te informeren over de voorwaarden die op zijn arbeidsovereenkomst van toepassing zijn” (Richtlijn 91/533/EEG (¹)). Kan de Commissie mededelen hoeveel procent van de werknemers in iedere Lid-Staat van de Gemeenschap niet over een geschreven arbeidsovereenkomst beschikt en tot welke categorieën deze werknemers behoren (deze informatie per Lid-Staat)?

Kan de Commissie mededelen welke wettelijke of conventionele instrumenten de afzonderlijke Lid-Staten of de sociale partners in de afzonderlijke Lid-Staten moeten verwezenlijken of wijzigen om de bepalingen uit deze richtlijn toe te passen? Welke rechtsbescherming krijgen de betrokken werknemers door dit nieuw ingevoerde document en hoe kunnen zij deze afdwingen?

(¹) PB nr. L 288 van 18. 10. 1991, blz. 32.

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

De Commissie beschikt niet over cijfergegevens met betrekking tot de werknemers in loondienst in de

Lid-Staten die niet door een schriftelijke arbeidsovereenkomst zijn gedekt; zij kan de door het geachte Parlementslid gevraagde informatie derhalve niet verstrekken.

De Lid-Staten zijn gehouden de nodige maatregelen te treffen om zich uiterlijk op 30 juni 1993 te voegen naar Richtlijn 91/533/EEG van de Raad en de Commissie hiervan in kennis te stellen. Eerst na dat tijdstip zal de Commissie kunnen medelen welke wettelijke of contractuele instrumenten de afzonderlijke Lid-Staten of de sociale partners hebben moeten verwezenlijken of wijzigen om de bepalingen van deze richtlijn toe te passen.

Elke onder de betreffende richtlijn vallende werknemer in loondienst heeft het recht om van zijn werkgever schriftelijke informatie te verkrijgen over de wezenlijke onderdelen van zijn arbeidsovereenkomst en van zijn arbeidsverhouding. Artikel 8 van de richtlijn verplicht de Lid-Staten in hun interne rechtsorde de nodige voorschriften op te nemen om iedere werknemer die meent te zijn benadeeld door het niet-naleven te zijnen aanzien van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen, de mogelijkheid te bieden om zijn rechten voor het gerecht te doen gelden na eventueel een beroep op andere bevoegde instanties te hebben gedaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2044/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/55)

Betref: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

In zijn Resolutie A 3-175/90 (¹) van 13 september 1990 over het actieprogramma van de Commissie tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten verzoekt het Europees Parlement „in handelsovereenkomsten „sociale clausules” op te nemen, waardoor de partners zich ertoe verplichten internationale verdragen en conventies inzake arbeidsvoorwaarden en rechten van werknemers toe te passen”. Heeft de Commissie dit verzoek onderzocht en welke specifieke gevolgen zal zij eraan geven?

(¹) PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 167.

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

Bij de voorbereiding van een ontwerp-voorstel voor een verordening betreffende het nieuwe communautaire schema inzake algemene preferenties (SAP) voor 1993 hebben de diensten van de Commissie diepgaand de mogelijkheid onderzocht van de opnemings van een

„sociale clausule”, waardoor de partners er zich toe zouden verplichten bepaalde internationale normen inzake arbeidsvoorwaarden en rechten van werknemers toe te passen.

De Commissie is het er over eens geworden dat conjuncturele factoren, met name de moeilijkheden voortvloeiend uit de Uruguay-Ronde, het vooralsnog wenselijk maken om het SAP voor 1992 te verlengen. Zij heeft zich derhalve uitgesproken over een voorstel voor verlenging van het SAP voor 1993.

Over de principekwesties die aan bod komen bij een nieuw, in 1994 ingaand SAP, overweegt de Commissie zich begin 1993 uit te spreken om de andere communautaire instanties voldoende tijd te laten voor een grondig debat over nieuw te volgen wegen. Tot deze principekwesties die behandeld moeten worden, behoort met name de kwestie van de opneming van de sociale clausule.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2045/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/56)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

Het Europees Parlement heeft herhaaldelijk, o.a. in zijn Resolutie A 3-175/90⁽¹⁾ van 13 september 1990, over het actieprogramma van de Commissie tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten, aangedrongen op invoering van een richtlijn betreffende het vrij verkeer van personen en het vestigingsrecht voor niet EG-burgers die legaal in een van de Lid-Statens verblijf houden. Kan de Commissie mededelen op welke wijze zij gevolg zal geven aan dit verzoek? Welke argumenten heeft zij om eventueel niet op dit verzoek in te gaan?

⁽¹⁾ PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 167.

Antwoord van mevrouw Papandreu namens de Commissie

(5 januari 1993)

De Commissie is, voor zover zij het nu kan zien, niet voornemens de Raad een richtlijn voor te stellen over het vrije verkeer van personen en de vrije vestiging van onderdanen uit derde landen die legaal in een Lid-Staat verblijf houden.

Zij heeft onder punt 52 van haar mededeling inzake de immigratie aan de Raad en het Europees Parlement⁽¹⁾ medegedeeld wat zij op dit punt denkt.

⁽¹⁾ Doc. SEC(91) 1955 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2048/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/57)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

In haar eerste verslag over de toepassing van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van de werkenden stelt de Commissie dat „zonder tegenmaatregelen de totstandkoming van de interne markt de kwetsbaarheid van bepaalde groepen (dreigt) te vergroten” (doc. COM(91) 511, blz. 14). Welke tegenmaatregelen zal de Commissie voorstellen? Welke rechtsvorm zullen deze instrumenten aannemen? Hoe kunnen de inwoners dit juridisch afdwingen?

Antwoord van mevrouw Papandreu namens de Commissie

(5 januari 1993)

Ten einde de communautaire initiatieven tegen sociale uitsluiting en armoede te versterken, is de gemeenschappelijke groep „Armoede en uitsluiting” van de Commissie momenteel bezig met een bezinning. Deze groep omvat een twintigtal directoraten-generaal die bij dit onderwerp betrokken zijn.

De eerste fase van deze bezinning heeft ertoe geleid dat in april 1992 een groot seminar werd georganiseerd met als titel: „De strijd aangaan tegen uitsluiting, integratie bevorderen”. Dit seminar werd samen met de voornaamste Europese en nationale betrokkenen op dit gebied voorbereid (vertegenwoordigers van de regeringen, NGO's, sociale partners, enz.).

De tweede fase van de bezinning beoogt:

- de aanbidding van een beleidsdocument door de Commissie inzake bezinning en oriëntering over de intensivering van de strijd tegen uitsluiting;
- de uitbreiding van de dialoog met de betrokkenen (met name verenigingen en regeringen);
- de voorbereiding van nieuwe richtsnoeren voor een structuurbeleid ten aanzien van de strijd tegen uitsluiting (met inbegrip van huisvesting, met name sociale huisvesting in prioritaire gebieden);
- de voorbereiding van een nieuw specifiek programma dat gevolg geeft aan het communautaire actieprogramma op middellange termijn voor de economische en sociale integratie van de minstbedeelde groepen;
- de organisatie in het komend voorjaar van een nieuwe ontmoeting om de verschillende etappes van de communautaire actie vast te stellen.

Wat ten slotte de wetgeving betreft, heeft de Commissie in verband met de uitvoering van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden een aanbeveling voorgesteld inzake gemeenschappelijke criteria met betrekking tot toereikende inkomsten en prestaties in de stelsels van sociale bescherming (92/441/EEG) ⁽¹⁾ die op 24 juni 1992 werd goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2050/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/58)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

Op 16 september 1991 heeft de Commissie een gewijzigd voorstel voor een richtlijn „inzake de oprichting van Europese ondernemingsraden in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie met als doel de voorlichting en de raadpleging van de werknemers” goedgekeurd (doc. COM(91) 345).

Kan de Commissie mededelen op hoeveel werknemers in de afzonderlijke Lid-Staten en op hoeveel bedrijven in de afzonderlijke Lid-Staten deze richtlijn (zoals hij in zijn gewijzigde vorm is voorgesteld: bedrijven vanaf 1 000 werknemers die minimaal 100 werknemers tewerkstellen in minstens twee Lid-Staten) van toepassing zal zijn? Over hoeveel procent van het totale aantal werknemers en bedrijven gaat het hier? Kan de Commissie de namen bezorgen van ondernemingen of concerns die in toepassing van deze richtlijn een Europese ondernemingsraad zullen moeten oprichten?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(5 januari 1993)

Blijkens het verslag „Omvang en structuur van de bedrijven in de Europese Gemeenschap” — een verslag dat in juni 1992 voor DG V werd samengesteld door de „Industrial Relations Research Unit, School of Industrial and Business Studies, University of Warwick, Coventry CV4 7AL, Verenigd Koninkrijk en werd gefinancierd door de Commissie — is het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de oprichting van de Europese ondernemingsraden van toepassing op ten minste 1 000 ondernemingen en concerns. Het aantal werknemers dat hierbij is betrokken, kan worden geraamd op niet minder dan 13 621 000, hetgeen 15,06% vertegenwoordigt van het totale werknemersbestand (90 400 000).

Wat betreft de namen van de ondernemingen en concerns, de Lid-Staten waar zij zijn gevestigd, alsook hun activitei-

ten en het door hen tewerkgestelde werknemersbestand, wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het voornoemde verslag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2051/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/59)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

In zijn resolutie (A 3-175/90 ⁽¹⁾) van 13 september 1990 over het actieprogramma van de Commissie tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van de werkenden, verzocht het Europees Parlement „de Commissie maatregelen te nemen, opdat alle minder valide werknemers, inclusief zij die werkzaam zijn in beschutte werkplaatsen, volledig onder het toepassingsgebied van het vrij verkeer van werknemers vallen”. Welke concrete initiatieven denkt de Commissie te nemen om dit verzoek in te willigen?

⁽¹⁾ PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 167.

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(5 januari 1993)

De Commissie zet de uitvoering voort van haar sociaal actieprogramma ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten en in het bijzonder de toepassing van het vrije verkeer van werknemers. De reeds vastgestelde of nog vast te stellen maatregelen hebben betrekking op alle werknemers, met inbegrip van de gehandicapte werknemers, mits de door hen verrichte arbeid kan worden beschouwd als reële en daadwerkelijke arbeid (zie ook zaak 344/87, Bettray, Jurisprudentie 1989, blz. 1621). Wanneer aan deze voorwaarde is voldaan, komen de gehandicapte werknemers in aanmerking voor alle rechten die verband houden met de hoedanigheid van werknemer en die voortvloeien uit artikel 48 van het Verdrag en van de teksten ter uitvoering ervan.

Gezien de bijzondere werkloosheidsproblemen waarmee de gehandicapten die arbeid verrichten of die op zoek zijn naar een betrekking werden geconfronteerd, heeft de Raad reeds in 1986 een aanbeveling aangenomen over de tewerkstelling van gehandicapten in de Gemeenschap; op 12 juni 1989 werden hieraan conclusies toegevoegd betreffende de tewerkstelling van gehandicapten in de Gemeenschap.

Deze maatregelen zijn erop gericht gelijke kansen te scheppen voor deze achtergestelde bevolkingsgroepen.

De Commissie heeft ook aanvullende integratiemogelijkheden vastgesteld, en heeft een voorstel voor een richtlijn van de Raad ingediend betreffende de verbetering van de mobiliteit en het veilig vervoer van werknemers met beperkte mobiliteit in het woon-werkverkeer.

In het kader van het voor gehandicapten bestemde communautair initiatiefprogramma Horizon werden concrete maatregelen genomen met betrekking tot beroepsopleiding, integratie en transnationale uitwisselingen.

Ten slotte heeft de Raad in een op 16 december 1991 ⁽¹⁾ aangenomen resolutie de Commissie verzocht hem vóór eind 1992 een communautair actieprogramma voor te leggen inzake de deelname van personen met beperkte mobiliteit aan het verkeer.

Al deze maatregelen vormen een verbetering voor de gehandicapten, maar het vrije verkeer van deze personen houdt ook verband met de ontwikkeling van nationale solidariteitsbeleidsvormen die momenteel nog niet worden geharmoniseerd.

In het kader van het derde actieprogramma ten behoeve van gehandicapten (Helios) dat thans door het Europese Parlement wordt bestudeerd, vindt een follow-up plaats van de problemen die verband houden met het vrije verkeer.

⁽¹⁾ PB nr. C 18 van 24. 1. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2052/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/60)

Betreft: De uitvoering van het sociaal actieprogramma van de Commissie ter verwezenlijking van het Gemeenschapshandvest voor sociale grondrechten

In zijn Resolutie A 3-175/90 ⁽¹⁾ van 13 september 1990 over het actieprogramma van de Commissie tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van de werkenden, vraagt het Europees Parlement dat „ter wille van de gelijke behandeling moet worden aangestuurd op:

1. een Europees richtsnoer ter toetsing van de criteria die moeten worden gebruikt bij de classificatie van beroepen;
2. een aanbeveling aan de Lid-Staten waarin aan dezen wordt verzocht de bestaande classificaties te herzien en/of het gewaarborgd minimuminkomen te verhogen;
3. publikatie van statistieken over de verschillen in de beloning van mannen en vrouwen en de daaruit voortvloeiende aanbevelingen aan de Lid-Staten ter verwezenlijking van een gelijke behandeling van mannen en vrouwen”.

Welke initiatieven heeft de Commissie ondernomen om aan deze verzoeken tegemoet te komen? Kan de Commissie de nodige documenten overmaken die in verband met dit verzoek zijn opgesteld?

⁽¹⁾ PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 167.

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(5 januari 1993)

1. In het derde communautaire actieprogramma 1991—1995 inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen ⁽¹⁾ heeft de Commissie beloofd een memorandum goed te keuren waarin het begrip „gelijke beloning voor gelijke arbeid” en de draagwijdte ervan worden omschreven alsmede richtsnoeren voor te stellen betreffende de criteria waarmee bij de beroepsevaluatie en -classificatie rekening moet worden gehouden.

De Commissie heeft een deskundige op het gebied van gelijke beloning en beroepsevaluatie aangewezen om hierover een voorbereidende studie te verrichten. Met deze studie is begonnen; de Commissie is voornemens het memorandum in de loop van 1993 goed te keuren.

2. In het actieprogramma voor de tenuitvoerlegging van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van werkenden heeft de Commissie het voornemen opgenomen een advies uit te brengen over een billijke beloning.

Het ontwerp van advies inzake een billijke beloning ⁽²⁾ is voor advies aan het Economisch en Sociaal Comité en ter informatie aan het Europese Parlement gezonden.

Het Ecosoc heeft advies uitgebracht en momenteel wordt met het oog op de definitieve goedkeuring van de Commissie gewerkt aan een gewijzigde tekst.

De Commissie herinnert er in haar advies aan dat het Gemeenschapsrecht discriminatie op grond van geslacht verbiedt en merkt op dat sprake is van indirecte discriminatie doordat bepaalde categorieën werkenden, in het bijzonder vrouwen, oververtegenwoordigd zijn in slecht betaalde banen. De Commissie wil aanzetten tot een herziening van de attitude ten aanzien van traditioneel slecht betaalde groepen. Het verdient aanbeveling op verschillende terreinen discriminatie tegen te gaan en gelijke kansen te bevorderen, met name door middel van wetgeving, belastingheffing, administratieve bepalingen, bevordering van consensus en collectieve onderhandelingen.

Met het oog op de tenuitvoerlegging van dit beginsel is het wenselijk dat de Lid-Staten een reeks acties ondernemen, die in de tekst van het advies van de Commissie nader worden uitgewerkt.

3. De Commissie heeft besloten in het statistiekprogramma 1993—1997 van Eurostat een module op te nemen over een onderzoek naar de loonstructuur, hetgeen een nadere analyse van de verschillen in beloning tussen mannen en vrouwen mogelijk zal maken.

Tot op heden worden de globale verschillen in beloning geanalyseerd aan de hand van de jaarlijkse Eurostat-publicatie „Lonen — Industrie en diensten”. Dit is de voornaamste bron voor de analyse van de verschillen in beloning tussen mannen en vrouwen, die onderdeel uitmaakt van het laatste verslag van de Commissie over de werkgelegenheid in 1992, alsmede van vergelijkbare analyses die zijn opgenomen in de binnenkort verschijnende publicatie „Vrouwen en cijfers”.

De resultaten van deze analyses geven alleen een beeld van de verschillen in beloning zelf; deze verschillen worden echter (bij gelijke arbeidsomstandigheden) sterk beïnvloed door structurele effecten die samenhangen met de afwijkende samenstelling van de vrouwelijke beroepsbevolking (leeftijd, anciënniteit, beroepskwalificaties, enz.).

(¹) Doc. COM(90) 449 def.

(²) Doc. SEC(91) def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2094/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/61)

Betreft: Arbeidsomstandigheden in de metaalindustrie

In Griekenland bereikt slechts één op drie metaalarbeiders de pensioengerechtigde leeftijd. Eén op drie blijft na een arbeidsongeval verminkt en ontvangt een invaliditeitspensioen, terwijl één op drie om het leven komt voor hij de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. Deze gegevens zijn afkomstig van het Verzekeringsfonds voor de metaalindustrie. Toch worden slechts bepaalde werkzaamheden in de metaalindustrie als zwaar en ongezond werk beschouwd, terwijl ook deze classificatie in de huidige situatie gewijzigd dreigt te worden. Zo kan het werk van een meester-gast als zwaar en ongezond worden beschouwd, terwijl het werk van zijn helper, die dezelfde taken onder dezelfde omstandigheden uitvoert, niet als zodanig wordt beschouwd. Wil de Commissie erop aandringen dat de rechten van alle metaalarbeiders worden geëerbiedigd en dat een onderzoek naar de arbeidsomstandigheden in deze sector wordt ingesteld?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(18 december 1992)

De Commissie gelooft niet dat enkel door het toekennen van gelijke classificatierechten als „werknemers die zwaar en ongezond werk verrichten” aan al diegenen die daadwerkelijk dit soort werk verrichten verbetering van de door het geachte Parlementslid geciteerde, ongunstige ongevallenstatistieken zal worden bereikt.

Volgens de Commissie zullen de gezondheids- en veiligheidsvoorwaarden van alle metaalarbeiders, ongeacht hun rang en specialiteit, slechts via het treffen van preventieve maatregelen en een adequaat beheer van de veiligheid op de werkplek kunnen worden verbeterd. Derhalve werd een uitgebreide reeks ter zake doende wettelijke bepalingen door de Commissie voorgesteld; de meeste hiervan werden reeds opgenomen in richtlijnen van de Raad betreffende de minimumvereisten inzake veiligheid en gezondheid voor alle werknemers in de Gemeenschap.

Deze richtlijnen, wier geleidelijke toepassing vanaf 1 januari 1993 is gepland, hebben ten doel in alle industriële sectoren en voor alle beroepsactiviteiten eenzelfde niveau van gezondheidsbescherming en veiligheid vast te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2105/92

van de heer Pierre Bernard-Reymond (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/62)

Betreft: Verwerking van benzidine in uit Azië en het Midden-Oosten geïmporteerde kleding

Tachtig procent van de ingevoerde kleding, zowel van leer als van textiel, is geverfd met benzidinehoudende kleurstoffen.

Kan de Commissie precieze gegevens verstrekken over de carcinogene effecten van benzidine in bepaalde kleurstoffen die in ingevoerde leren kleding verwerkt worden?

Bij welke concentraties bestaat er gevaar voor de consument?

Hoe denkt de Commissie de invoer te controleren en sancties te treffen tegen fabrikanten die door het gebruik van benzidine het leven van hun personeel in gevaar brengen?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(17 december 1992)

Het gebruik van benzidine is als volgt gereguleerd:

Etikettering, indeling, carcinogeen R 45 22—S 53 44; giftig: kan kankerverwekkend zijn; mag niet worden ingenomen; blootstelling vermijden — vóór gebruik kennis nemen van de speciale instructies; in geval van zich onwel voelen een arts raadplegen (deze zo mogelijk het etiket tonen). Communautaire wetgeving inzake gevaarlijke stoffen, indeling en etikettering: Richtlijn 67/548/EEG (¹).

Beperking van het op de markt brengen tot concentraties van 0,1% in de op de markt gebrachte stoffen en preparaten; Richtlijn 89/677/EEG (achtste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG⁽²⁾). De omzetting in nationaal recht van deze richtlijn houdt in dat de controle op het op de markt brengen en het gebruik van deze stoffen tot de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten behoort, ongeacht of deze stoffen in de Gemeenschap zijn vervaardigd of uit derde landen zijn ingevoerd.

De bescherming van werknemers is geregeld in Richtlijn 88/364/EEG⁽³⁾ betreffende het verbod van bepaalde specifieke agentia en/of bepaalde werkzaamheden. Deze richtlijn is van toepassing indien van leer vervaardigde artikelen moeten worden behandeld of bewerkingen moeten ondergaan alvorens op de communautaire markt te worden gebracht.

In de door de Raad op 29 juni 1992 vastgestelde Richtlijn 92/59/EEG⁽⁴⁾ inzake algemene produktveiligheid wordt bepaald dat de producenten gehouden zijn uitsluitend veilige produkten op de markt te brengen en dat de distributeurs naar beste vermogen dienen bij te dragen tot naleving van de algemene veiligheidseis. Bovendien wordt in deze richtlijn bepaald dat de Lid-Staten voor passende controle-autoriteiten moeten zorgen. Deze richtlijn moet uiterlijk op 29 juni 1994 in het recht van de Lid-Staten zijn opgenomen.

Het wetenschappelijk bewijs van het carcinogene karakter van benzidine werd geleverd door een onder auspiciën van de Commissie werkende groep deskundigen en werd gepubliceerd in „The Toxicology of Chemicals — Series one — Volume III — Summary reviews of the Scientific Evidence” — EUR 13765 EN 1991, blz. 101.

Het Internationaal Agentschap voor kankeronderzoek is van mening dat deze verbinding kankerverwekkend is en bij de mens blaaskanker kan veroorzaken (Evaluation of the Carcinogenic Risk of Chemicals to Humans — Volume 29 (1983) en Supplement 7 (1987)).

(¹) PB nr. L 196 van 16. 8. 1967.

(²) PB nr. L 262 van 27. 9. 1976.

(³) PB nr. L 179 van 9. 7. 1988.

(⁴) PB nr. L 228 van 11. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2134/92

van de heer Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/63)

Betreft: Kanker door het toevoegen van chloor aan zwemwater

1. Wat zijn de nieuwste wetenschappelijke gegevens inzake het gevaar voor kanker door het toevoegen van chloor aan het zwemwater?

2. In hoeverre kan het toevoegen van chloor aan het water in zwembaden volgens de nieuwste technische mogelijkheden tot een minimum worden beperkt?

3. Welke alternatieven zijn er en hoe worden deze beoordeeld in verband met de effecten op de gezondheid?

4. Wordt overwogen de richtlijn over de kwaliteit van het zwemwater (76/160/EEG)⁽¹⁾ zodanig te wijzigen dat de bescherming van de zwemmers en van de werknemers in de zwembaden gegarandeerd wordt, bij voorbeeld door de aanpassing van de waterbehandelingsinstallaties aan de nieuwste technische mogelijkheden?

5. Zijn in het kader van de veiligheid op de arbeidsplaats met het oog op voor de gezondheid schadelijke stoffen die in zwembaden voorkomen, zoals haloform en dibromacetonitril, maatregelen getroffen?

6. Weet de Commissie of in de Lid-Staten door zwembadpersoneel verzoeken werden ingediend voor de erkenning van kanker als een beroepsziekte?

(¹) PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz.1.

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(5 januari 1993)

1. Het Internationaal Agentschap voor kankeronderzoek (IARC) heeft onlangs een monografie gepubliceerd, getiteld „Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans: Chlorinated Drinking-water, Chlorination By-products and some other Halogenated Compounds”⁽¹⁾. De conclusie was dat er onvoldoende bewijzen waren dat gechloreerd drinkwater voor mensen en proefdieren kankerverwekkend zou zijn.

De bezorgdheid over de kankerverwekkende effecten van contact met chloorwater schijnt te zijn gebaseerd op de mogelijkheid van nadelige reacties op halogene samenstellingen waarvan bekend is of waarvan vermoed wordt dat deze kankerverwekkend zijn voor proefdieren en zijn niet gebaseerd op rechtstreekse constatering van kankerverwekkende effecten bij mensen. Deze theoretische mogelijkheid van een nadelig effect moet worden vergeleken met de wezenlijke en onweerlegbare voordelen van ontsmetting van watervoorraden door chlorering.

2 en 3. Momenteel worden er nieuwe ontsmettingsprocedures ontwikkeld. Deze procedures moeten echter nog op de juiste wijze worden geëvalueerd op hun eigenschap microbiologische veiligheid te behouden bij afwezigheid van eigenschappen waardoor nadelige reacties zouden kunnen worden vergroot, dit in vergelijking met chloreeringsprocedures.

4. Bij Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater wordt uitdrukkelijk het water van zwembaden van de toepassingsfeer ervan uitgesloten.

Het ligt bovendien niet in de bedoeling van de Commissie het water van zwembaden op te nemen in de omschrijving van zwemwater in het kader van deze richtlijn. De milieusituatie van deze plaatsen waar gebaad wordt, kan niet worden vergeleken met die in kuststreken of in het binnenland (meren, rivieren); met name de problematiek van de vermindering van de kwaliteit van het water van

een „open” badgebied die te maken heeft met lozingen of verontreiniging van verschillende oorsprong verschilt volkomen van de vermindering van de kwaliteit van het water van een „gesloten” gebied als dat van een zwembad.

De chlorering vindt voornamelijk in zwembaden plaats. In sommige gevallen worden met chloor gedesinfecteerde afvalstoffen geloosd in de nabijheid van een badzone. Gezien de verdunning die in open gebieden plaatsvindt, is de chloorconcentratie in de badgebieden, zoals deze in Richtlijn 76/160/EEG zijn omschreven, niet te vergelijken met die van een zwembad en worden de risico's voor de gezondheid van de baders derhalve niet op dezelfde wijze gemeten.

Er zij anderzijds op gewezen dat de lozing van de afvalstoffen in de badzones en de chlorering ervan niet systematisch plaatsvinden.

5. De werknemers die in zwembaden werken, vallen onder algemene voorschriften overeenkomstig Richtlijn 89/391/EEG ⁽¹⁾ inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk. Deze voorschriften zijn van toepassing op alle werkplekken en activiteiten, met inbegrip van dienstverlening en vrije tijd. Bovendien mogen de vastgestelde grenswaarden voor blootstelling op het werk niet worden overschreden overeenkomstig Richtlijn 80/1107/EEG ⁽²⁾ betreffende de bescherming van werknemers tegen de blootstelling aan chemische, fysische en biologische agentia op het werk, zoals gewijzigd bij Richtlijn 88/642/EEG ⁽³⁾.

6. De Commissie is niet op de hoogte van verzoeken door zwembadpersoneel in de Lid-Staten om kanker als beroepsziekte te erkennen.

⁽¹⁾ Vol. 52, IARC-monografieën.

⁽²⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

⁽³⁾ PB nr. L 327 van 3. 12. 1980.

⁽⁴⁾ PB nr. L 356 van 24. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2143/92

van Lord Inglewood (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/64)

Betreft: Criteria voor steun uit hoofde van doelstelling 2

Acht de Commissie het, gezien de economische problemen waarmee de badplaatsen in het Verenigd Koninkrijk, voornamelijk in het noordwesten van Engeland, te kampen hebben, niet zinvol om de sector toerisme onder „industrie” te doen vallen, zodat er daarvoor ook bijstand kan worden verleend uit hoofde van doelstelling 2 van de verordeningen betreffende de Europese Structuurfondsen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2144/92

van Lord Inglewood (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/65)

Betreft: Criteria voor steun uit hoofde van doelstelling 2

Acht de Commissie het, aangezien een geïsoleerde ligging een van de voornaamste oorzaken is van de problemen waardoor een regio in aanmerking komt voor bijstand uit hoofde van doelstelling 2 van de Structuurfondsen, niet zinvol dat EFRO-gelden ook buiten de onder doelstelling 2 vallende gebieden kunnen worden gebruikt, en wel voor vervoerverbindingen tussen het gebied en het hoofdinfrastructuurnetwerk van het betrokken land?

Gecombineerd antwoord van de heer Millan

namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 2143/92 en nr. 2144/92

(14 december 1992)

Hoe de Commissie staat tegenover bijstand aan gebieden van doelstelling 2 is uiteengezet in document COM(92) 2000 en nader uitgewerkt in document COM(92) 84; over beide documenten heeft het Europese Parlement verslag opgesteld.

De Commissie zal te zijner tijd de nodige amendementen indienen op de verordeningen betreffende de Structuurfondsen en bij die gelegenheid kan het Parlement overwegen of het de door het geachte Parlementslid bepleite wijzigingen wenst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2224/92

van mevrouw Marie Jepsen (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 101/66)

Betreft: Gebrekkige tenuitvoerlegging van de EG-richtlijn inzake vogelbescherming

In haar antwoord van 6 juli op een eerdere vraag over de gebrekkige tenuitvoerlegging van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ deelt de Commissie mede dat zij bereid is de nodige maatregelen te nemen overeenkomstig artikel 169 van het Verdrag.

Kan de Commissie mededelen of zij al een met redenen omkleed verzoek in de zin van artikel 169 heeft opgesteld met betrekking tot de Staten die Richtlijn 79/409/EEG nog niet in nationaal recht hebben omgezet, en, zo ja, welke termijn zij in dit advies heeft vastgesteld voor een bevredigende tenuitvoerlegging van bovengenoemde richtlijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(27 januari 1993)**

Al gedurende verscheidene jaren lopen er op instigatie van de Commissie inbreukprocedures krachtens artikel 169 van het EEG-Verdrag tegen Lid-Staten die volgens de Commissie in strijd handelen met Richtlijn 79/409/EEG. Nadere gegevens zijn opgenomen in bijlage C van het negende jaarlijks verslag aan het Europese Parlement over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht — 1991 ⁽¹⁾.

In artikel 18 van de richtlijn is vastgelegd dat de omzetting in nationaal recht binnen twee jaar na bekendmaking van de richtlijn (6 april 1979) moet zijn geschied en de Commissie is niet bij machte om deze termijn krachtens artikel 169 te verlengen. In iedere fase van de inbreukprocedure stelt de Commissie de Lid-Staat een termijn (over het algemeen twee maanden) om te reageren op de argumenten van de Commissie, maar deze periode moet niet worden beschouwd als een verlenging van de omzettingstermijn.

⁽¹⁾ PB nr. C 250 van 28. 9. 1992.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2227/92
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 101/67)**

Betreft: Transfrigo-route Holland

Wil de Commissie ingaan op de vernoemde nota in het bijzonder wat betreft:

- a) standaardcontract, bepaling aansprakelijkheid,
- b) brandstofheffing en de binnengrenzen,
- c) tegengaan diefstal in Italië,
- d) vereenvoudigde en centrale registratie van diefstal binnen de Gemeenschap,
- e) aanbrenge grotere marges lengte- en breedtematen,
- f) elektrische aansluiting op parkeerplaatsen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(28 januari 1993)**

De Commissie heeft het document waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, bestudeerd en kan met betrekking tot de vermelde punten het volgende opmerken:

- a) de aansprakelijkheidsaspecten in de vervoersector worden aan de hand van internationale overeenkomsten geregeld en de Internationale Wegvervoerorganisatie (IRU) kan in het kader daarvan besprekingen voeren over een standaardcontract;
- b) met ingang van 1 januari 1993 zijn er geen speciale heffingen meer op de brandstof voor motoren en koelaggregaten;
- c) het gestolen worden van vrachtwagens in Italië is een aangelegenheid die tot de openbare orde behoort en daarom vanzelfsprekend onder de nationale overheid ressorteert; de beroepsorganisaties en de autoriteiten voorzien de bestuurders van richtsnoeren ter voorkoming van dit soort misdrijven;
- d) een grotere samenwerking met betrekking tot de algemene preventie van criminaliteit wordt overwogen (bij voorbeeld in het kader van Europol); in verband daarmee zal eveneens een meer gecentraliseerde aanpak worden besproken;
- e) de maximaal toegestane lengte en breedte van voertuigen zijn het resultaat van langdurige besprekingen en van de beperkingen welke op grond van de beschikbare infrastructuur en van de verkeersveiligheidsaspecten noodzakelijk zijn; het zal derhalve niet mogelijk zijn het gebruik van langere koelwagens toe te staan;
- f) de elektrische uitrusting op parkeerplaatsen valt onder de verantwoordelijkheid van de plaatselijke instanties; de wegvervoerorganisaties kunnen op dit gebied bij de verantwoordelijke instanties altijd verzoeken en aanbevelingen indienen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2271/92
van de heer Herman Verbeek (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 101/68)**

Betreft: Beklag Amerikaanse bisschoppen over EG-waarnemers in voormalig Joegoslavië

Half juli bezocht een delegatie Amerikaanse bisschoppen crisisgebieden in Kroatië en Bosnië. Volgens een bericht in het dagblad Trouw (22 juli 1992) heeft de voorzitter van deze delegatie, bisschop McCarrick, zich bij de leider van de EG-missie McDonald beklagd over de misleidende informatie die zijn delegatie van EG-waarnemers heeft gekregen.

1. Is het bericht juist dat de EG-waarnemers in een gesprek met de Amerikaanse bisschoppen hebben ontkend dat aan de Kroatisch-Bosnische grens nabij

Bosanski Brod duizenden vluchtelingen in moeilijke omstandigheden verbleven?

2. Zo ja, wat is de reden voor deze leugen?
3. Beruŕt de beschuldiging die deze vluchtelingen volgens bisschop McCarrick tegen de EG-waarnemers hebben geuit, als zouden dezen geen belangstelling voor hun moeilijke positie hebben getoond, op waarheid?
4. Zo nee, hoe verklaart de Commissie dit bericht dan?
5. Ziet de Commissie erop toe c.q. hoe zal de Commissie waarborgen dat de EG-missie in het voormalige Joegoslavië betrouwbare informatie naar buiten brengt en de klachten van vluchtelingen serieus neemt?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

Een delegatie van Amerikaanse bisschoppen is ontvangen door de adjunct-chef van de ECMM (European Community Monitoring Mission (waarnemersmissie van de Europese Gemeenschap)) in Belgrado. Bij deze gelegenheid is aan de Amerikaanse delegatie een lange en volledige uiteenzetting gegeven.

De waarnemers van de ECMM hebben echter geenszins ontkend dat nabij Bosanski Brod duizenden vluchtelingen in penibele omstandigheden leven. De leden van de ECMM hebben immer met veel plichtsbesef en medeleven in moeilijke omstandigheden werk verricht en hulp verleend aan de vluchtelingen in het voormalige Joegoslavië in het algemeen en Bosnië-Herzegovina in het bijzonder.

De ECMM was overigens de eerste om de HCR (Hoge Commissaris voor de vluchtelingen) en andere humanitaire instellingen te wijzen op de omvangrijke uittocht die zij in juli 1992 in Bosnië-Herzegovina waarnam. Bovendien heeft de ECMM actief deelgenomen aan de organisatie van de voorlopige opvang van vluchtelingen in een voetbalstadion in afwachting van betere opvangmogelijkheden.

Ook ambtenaren van de Commissie maken deel uit van de ECMM, waarvan alle leden te allen tijde blijk hebben gegeven van een grote toewijding en een oprechte verontrustheid over het lot van de vluchtelingen. Zij hebben voortdurend spontaan en met moed en menselijke warmte bijgedragen aan de verlichting van het lijden van de slachtoffers van de gebeurtenissen in het voormalige Joegoslavië.

De Commissie heeft geen verklaring voor de in het dagblad Trouw gegeven informatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2289/92

van de heer Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 september 1992)

(93/C 101/69)

Betreft: European DES Study

Wat heeft de Commissie gedaan of is zij van plan te doen met de aanbevelingen in de „European DES Study” van 1991?

**Antwoord van mevrouw Papandreu
namens de Commissie**

(5 januari 1993)

De Europese studie inzake de gevolgen van diethylstilboestrol (DES) voor de gezondheid bood een waardevol inzicht in de omvang van het DES-gebruik en het bewustzijn op dat gebied van beroepsbeoefenaars in de gezondheidszorg in de Europese Gemeenschap.

De Commissie heeft rekening gehouden met de aanbevelingen in het eindrapport en is van mening dat voorlichtingscampagnes met betrekking tot DES deel zouden moeten gaan uitmaken van de relevante voorlichtingscampagnes betreffende kankerverwekkende stoffen, waarbij in het bijzonder de nadruk zou moeten worden gelegd op de voorlichting van beroepsbeoefenaars in de gezondheidszorg.

De oprichting van een ad hoc-Europees bureau met als doel nog een coördinatiecentrum voor een afzonderlijke kankerverwekkende stof te creëren, wordt echter niet beschouwd als een geschikte oplossing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2292/92

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 september 1992)

(93/C 101/70)

Betreft: Irak en Euratom

Kan de Commissie medelen of de speciale commissie van de Verenigde Naties in Irak (Unscop) — die nagaat in hoeverre het Iraakse nucleaire programma is gemilitariseerd — na de ontdekking van Euratom-documenten in de archieven van de Iraakse Commissie voor atoomenergie en andere Iraakse industriële en militaire organen die momenteel worden doorgelicht, bij de Commissie navraag heeft gedaan omtrent de veiligheidscontroles van Euratom met betrekking tot leveranciers van nucléair materiaal?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(14 december 1992)**

De Commissie is niet op de hoogte van enige navraag die Unscm bij de Commissie zou hebben gedaan met betrekking tot veiligheidscontrole of leveranties.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2297/92
van de heer Llewellyn Smith (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 september 1992)
(93/C 101/71)**

Betreft: Grensoverschrijdend vervoer van gevaarlijk afval

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar antwoord van 27 september 1991 op mijn schriftelijke vraag nr. 1546/91 (¹), mededelen:

1. welke Lid-Staten uitvoering hebben gegeven aan Richtlijn 84/631/EEG van de Raad (²) betreffende toezicht en controle in de Gemeenschap op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen;
2. wanneer zij beroep heeft ingesteld tegen de Lid-Staten die zich niet aan de uitvoeringsbepalingen van de richtlijn hebben gehouden, inclusief data en de stand van de juridische procedure tegen elk van de Lid-Staten, en
3. wat haar standpunt is over het feit dat zij geen tweejaarlijks verslag aan het Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig artikel 13 heeft uitgebracht over de tenuitvoerlegging van de richtlijn, en wanneer zij wel aan deze voorwaarde zal voldoen?

(¹) PB nr. C 20 van 27. 1. 1992, blz. 20.

(²) PB nr. L 326 van 13. 12. 1984, blz. 31.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(19 januari 1993)**

1. Alle twaalf Lid-Staten.
2. Tegen de volgende Lid-Staten is een procedure aan de gang:
 - Griekenland, wegens het niet indienen van verslagen; deze bevindt zich in het stadium van een aanvullende brief krachtens artikel 169;

- Portugal, wegens het niet indienen van verslagen; deze bevindt zich in het stadium van een brief krachtens artikel 169;
- Italië, wegens het niet indienen van verslagen; deze bevindt zich in het stadium van een brief krachtens artikel 169; daarnaast wordt momenteel een procedure wegens het niet mededelen van de voor afvalverwijdering bevoegde instanties bij het Hof aanhangig gemaakt;
- Spanje, wegens het niet indienen van verslagen; deze bevindt zich in het stadium van een brief krachtens artikel 169; daarnaast wordt momenteel een procedure wegens non-conformiteit van de wetgeving met de richtlijn bij het Hof aanhangig gemaakt;
- België, wegens het niet indienen van verslagen; deze bevindt zich in het stadium van een met redenen omkleed advies.

3. Zoals vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1546/91 van het geachte Parlementslid, heeft de Commissie reeds juridische stappen ondernomen tegen de Lid-Staten die niet aan hun verplichtingen inzake verslaglegging hebben voldaan. De desbetreffende procedures zijn nog niet afgerond. De Commissie zal pas in staat zijn een samenvattend verslag over de tenuitvoerlegging van de gewijzigde Richtlijn 84/631/EEG van de Raad betreffende toezicht en controle in de Gemeenschap op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen in te dienen wanneer alle Lid-Staten bij de Commissie verslag hebben uitgebracht.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2488/92
van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(12 oktober 1992)
(93/C 101/72)**

Betreft: Crisis van de industrie in Ligurië

Kan de Raad, gezien de ernstige crisis waarin de industrie in Ligurië verkeert waardoor reeds ongeveer 5 000 ondernemingen gedurende het tijdvak 1981—1991 moesten sluiten, gezien het ontbreken van werkgelegenheid waardoor 44 000 arbeidsposten verloren zijn gegaan, overwegende dat de industrie in Genua reeds door de Gemeenschap als een in crisis verkerend gebied werd erkend, mededelen of hij niet voornemens is een diepgaand onderzoek in te stellen om te weten welke de oorzaken zijn van de crisis op het gebied van de werkgelegenheid en in de industrie waardoor het gebied Ligurië wordt getroffen en waarbij wordt nagegaan of er ondernemingen zijn die hun personeelsbestand hebben verminderd en in het verleden steun in verschillende vormen hebben ontvangen van de Gemeenschap en kan de Raad mededelen of hij voornemens is de nodige stappen te nemen voor de erkenning van crisisgebieden in de provincies Savona en La Spezia?

Antwoord

(10 maart 1993)

1. Voor het verrichten van onderzoek naar de werkgelegenheidssituatie in de industrie in de regio's van de Lid-Staten en de controle op de toepassing van de communautaire voorschriften inzake steunverlening is de Commissie bevoegd. De geachte Afgevaardigde zou deze vraag dus beter aan die Instelling kunnen richten.

2. Overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 (*) betreffende de taak van de Structuurfondsen behoort het tot de bevoegdheid van de Commissie de lijst vast te stellen van de industriezones met afnemende economische activiteit die voor de bijbehorende steunverlening uit deze Fondsen in aanmerking komen.

(*) PB nr. L 185 van 17. 7. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2547/92

van mevrouw Maartje van Putten (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1992)

(93/C 101/73)

Betreft: Internationale kinderhandel

1. Is de Raad op de hoogte van het Interpol-symposium inzake delicten jegens kinderen en jongeren, van 7 tot en met 9 april 1992 gehouden in Lyon, waar door vertegenwoordigers van de federale politie van Brazilië het onderwerp van internationale kinderhandel naar voren werd gebracht en waarbij ernstige zorg werd uitgesproken dat grote aantallen ontvoerde en verdwenen kinderen in handen vallen van georganiseerde bendes. Opmerkelijk daarbij was de zorg die de federale politie uitsprak over „verregaande commercialisering in relatie met de organen van Braziliaanse kinderen in het buitenland”.

2. Is het de Raad bekend dat, zoals eveneens door de federale politie werd verklaard, kinderhandel wordt uitgevoerd onder de dekmantel van internationale adoptie. Een van de belangrijke omstandigheden die kinderhandel mogelijk maken is het gegeven dat ongeveer 500 000 meisjes van rond de 13 jaar actief zijn als prostituée in Brazilië ten gevolge waarvan enorm veel baby's ter wereld komen die het slachtoffer kunnen worden van illegale adopties.

3. Is de Raad bereid in het licht van de ontwikkelingsrelatie met Brazilië die krachten in de Braziliaanse samenleving te ondersteunen, zoals bijvoorbeeld de federale politie in haar onderzoek of de „Movimento Nacional de meninos e meninas de rua”, die krachtig stelling nemen tegen kinderhandel en de moeilijke positie van de honderdduizenden straatkinderen in het algemeen.

Antwoord

(10 maart 1993)

Aangezien de Gemeenschap niet bevoegd is om specifieke vraagstukken aan de politie van de respectieve Lid-Staten voor te leggen, kan zij de Lid-Staten niet vragen op de door het geachte Parlementslid voorgestelde wijze op te treden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2560/92

van de heer Pierre Lataillade (RDE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1992)

(93/C 101/74)

Betreft: Ratificatie door de Lid-Staten van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind, dat op 2 september 1990 van kracht is geworden

Uit een op 18 juni 1992 opgemaakte balans blijkt dat 139 landen in de wereld het Verdrag inzake de rechten van het kind, dat sinds 2 september 1990 van kracht is, geratificeerd hebben. 38 landen hebben het noch ondertekend, noch geratificeerd.

29 landen hebben het verdrag ondertekend maar nog niet geratificeerd, waaronder 4 EG-landen (Griekenland, Ierland, Luxemburg en Nederland).

In zijn resoluties van juli 1990 (B 3-1436/90), december 1991 (A 3-314/91) en juli 1992 (A 3-172/92) doet het Europees Parlement een dringend beroep op de Lid-Staten om het voorbeeld te geven en dit verdrag te ratificeren.

Vindt de Raad deze situatie niet betreurenswaardig, en is hij niet van oordeel dat zijn geloofwaardigheid daaronder te lijden heeft, wanneer de EPS in een of ander land in de wereld tussenbeide komt om de naleving van de rechten van de mens en van het kind te eisen?

Kan de Raad dit punt niet op de agenda van een van zijn volgende bijeenkomsten plaatsen?

Antwoord

(10 maart 1993)

Het Verdrag inzake de rechten van het kind is op 20 november 1989 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties aangenomen en opgesteld voor ondertekening. Voor zover de Raad weet, hebben de meeste Lid-Staten, met inbegrip van Ierland en Griekenland, dit Verdrag reeds geratificeerd. In Nederland en

Luxemburg loopt de bekrachtigingsprocedure. Tot op heden is er geen enkel initiatief genomen om te verzoeken dat de ratificatie van dit Verdrag, die uitsluitend onder de bevoegdheid van de ondertekenende Staten valt, in het kader van de politieke samenwerking wordt besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2595/92

van de heer Mauro Chiabrandi (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1992)

(93/C 101/75)

Betreft: Zetel van de Stichting voor beroepsopleiding in de landen van Oost-Europa

Kan de Commissie, aangezien bij de Europese Raad van Lissabon is voorgesteld dat de stad Turijn de zetel zou worden voor de Stichting voor de beroepsopleiding voor de landen van Oost-Europa, mededelen of deze gegevens juist zijn, aangezien de stad Turijn kan bogen op de belangrijke vereisten omdat de stad reeds zetel is van het BIT (Bureau international du travail), een respectabele voorgeschiedenis heeft en zelfs hoofdstad van Italië is geweest, en verder in het bezit is van een belangrijke infrastructuur en communicatiemogelijkheden?

Kan de Commissie in ieder geval steller van de vraag op de hoogte houden van de verdere ontwikkelingen van dit stuk alvorens een definitieve beslissing wordt genomen?

Antwoord

(10 maart 1993)

Luidens artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1360/90 van de Raad van 7 mei 1990 tot oprichting van een Europese Stichting voor opleiding ⁽¹⁾ treedt deze verordening in werking op de dag volgende op die waarop de bevoegde autoriteiten een beslissing hebben genomen over de vestigingsplaats van de Stichting.

Overeenkomstig het besluit van Edinburgh van 12 december 1992 zal over de zetel tijdens een volgende Europese Raad door de vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten in onderlinge overeenstemming een besluit worden genomen, in samenhang met de vaststelling van de zetels van de Instellingen en van bepaalde organisaties en diensten van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. L 131 van 23. 5. 1990, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2707/92

van de leden Marco Taradash en Djida Tazdait (V)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1992)

(93/C 101/76)

Betreft: Het binnenlands beleid van de Gemeenschap en de individuele vrijheden van de burgers

Nog voor de ratificatie van het Verdrag van Maastricht zijn de Lid-Staten van de Gemeenschap begonnen met het opzetten van instanties als Europol, het Europees Informatiesysteem, enz.

1. Deelt de Raad het standpunt dat de „Coördinatiegroepen” die in Brussel en/of Straatsburg met hun werkzaamheden zijn begonnen, geen grondslag hebben in de oprichtingsverdragen van de Europese Gemeenschappen?
2. Met welke begrotingslijn worden de werkzaamheden van deze „Coördinatiegroepen” gefinancierd?
3. Deelt de Raad het standpunt dat de burgers in de Gemeenschap, met name de vluchtelingen en de immigranten, vanwege de samenwerking van de veiligheidsorganisaties van de Gemeenschap, niet beschermd zijn tegen schendingen van hun individuele vrijheden?

Antwoord

(10 maart 1993)

1. Het is juist dat de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de intergouvernementele samenwerking, werken aan met name de versterking van de samenwerking tussen de politiediensten en het opzetten van een Europees informatiesysteem (EIS).

Gezien de huidige stand van de werkzaamheden kunnen er nog geen conclusies worden getrokken.

Deze samenwerking is niet nieuw en vindt plaats in dezelfde vorm en in dezelfde instanties als voorheen, zonder dat wordt vooruitgelopen op de ratificatie van het Verdrag van Maastricht.

2. Aan het opzetten van Europol wordt gewerkt in een ad hoc-Trevi-groep. Verder is een voorbereidende groep met haar werkzaamheden begonnen. Zij heeft tot taak om voorbereidingen te treffen voor het van start gaan, begin 1993, van de eerste fase van Europol, namelijk het Centrum „verdovende middelen” (UERS). In de bijeenkomst te Edinburgh heeft de Europese Raad de wens uitgesproken dat de drugeenheid van Europol snel wordt gevormd.

De werkzaamheden inzake het opzetten van het Europees Informatiesysteem vinden plaats in de Groep coördinatoren „Vrij verkeer van personen”. Deze in 1988 door de Europese Raad van Rhodos opgerichte Groep komt meestal in Brussel bijeen. Het Secretariaat-generaal van de Raad zorgt vooral via technische ondersteuning voor

een vlot verloop van de vergaderingen. Er bestaat geen specifiek begrotingsonderdeel voor de financiering van deze werkzaamheden.

De Europese Raad van Maastricht heeft de coördinatoren verzocht na te gaan welke structuur het Europees Informatiesysteem moet krijgen, en ervoor te zorgen dat de nodige technische en juridische maatregelen — ook voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer — worden genomen voor het opzetten van dit systeem.

De ontwerp-overeenkomsten inzake asiel en inzake de overschrijding van de buitengrenzen bevatten daartoe strekkende bepalingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2712/92
van de heer Enrique Barón Crespo (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1992)
(93/C 101/77)

Betreft: Betrekkingen met de GOS-Statens

Kan de Raad, gelet op de resultaten van de Conferentie van Lissabon en de G-7-conferentie van München, antwoord geven op de volgende vragen, mede in verband met de voor de hand liggende gevolgen voor stabiliteit en veiligheid in Europa:

1. Welk standpunt denkt de Raad in te nemen op de volgende Conferentie over de westerse hulpverlening, die in oktober 1992 te Tokio zal plaatsvinden, met name wat betreft de aard van de hulp en de wijze waarop de hulpverlening concreet gestalte moet krijgen?
2. Welke strategieën denkt de Raad op de middellange termijn te volgen om de economische groei en westerse investeringen te bevorderen en om de belemmeringen voor de handel tussen de GOS-Republieken weg te nemen, in het besef dat zulks de vrede zal bevorderen en het nationalisme, dat in conflicten kan ontaarden, zal beteugelen?

Antwoord
(10 maart 1993)

1. Op de Conferentie van Tokio (29/30 oktober 1992) is gesproken over de steun die tot op heden is verleend aan het democratiseringsproces en de overgang naar een markteconomie in de Nieuwe Onafhankelijke Staten (NOS) van de voormalige Sowjetunie. De Conferentie heeft de economische situatie van de NOS beoordeeld en de reorganisatie van de coördinatie van de internationale inspanningen op het gebied van de steunverlening bevestigd.

In Tokio heeft de Gemeenschap een verslag aangeboden over de grootscheepse initiatieven voor humanitaire en technische bijstand die zij al had genomen, alsmede over haar lopende programma's. Deze programma's zijn in hoofdzaak gericht op de technische bijstand, die volgens de Gemeenschap en haar partners de sleutel is om de zelfstandigheid van de NOS te ontwikkelen en de economie van deze Staten nieuw leven in te blazen. Alleen de Gemeenschap verschaft een technische bijstand die werkelijk belangrijk is.

Met het programma van de Gemeenschap voor technische bijstand, dat onder de naam „Tacis” wordt uitgevoerd, moeten vooral de gecompliceerde economische hervormingen in de Staten van de voormalige Sowjetunie en hun overschakeling op de markteconomie ondersteund worden in de sectoren en op de gebieden die een sleutelrol in het economische en democratische hervormingsproces spelen. Daarvoor is in 1991 circa 400 miljoen ecu en in 1992 450 miljoen ecu in de Gemeenschapsbegroting opgenomen en als subsidies à fonds perdu verleend. Ter ondersteuning van de beleidsomschakeling in de NOS draagt de steun van het Tacis-programma onder meer bij tot het opleiden van stafpersoneel in de bedrijfssector, het uitwerken en ook het opzetten van economische beleidsprogramma's alsmede kaderbepalingen op het gebied van economisch recht, en het vormen van een financiële dienstensector.

Daarnaast geeft de Gemeenschap, in de vorm van schenkingen en leningen, grote bedragen voor de humanitaire hulp, die van cruciaal belang is voor de verbetering van de fundamentele levensomstandigheden en daarom ook voor de stimulering van het hervormingsproces. Wat dit laatste betreft, zal de Gemeenschap deze winter een toezien oog blijven houden op de voedselaanvoer.

Met betrekking tot de coördinatie van de steun aan de NOS, waren de Gemeenschap en haar partners op de Conferentie van Lissabon overeengekomen dat de werkgroepen die in januari 1992 tijdens de Conferentie van Washington werden ingesteld om zich bezig te houden met de hulp op vijf prioritaire gebieden (voedselhulp, medische hulp, huisvesting, energie en technische bijstand), in Tokio moesten worden vervangen door door de Wereldbank bijeen te brengen raadgevende groepen, die zich meer in het bijzonder zouden moeten bezighouden met de behoeften van de twaalf Republieken afzonderlijk. De vorming van deze groepen, waarvan de belangrijkste donors en de relevante internationale organisaties lid zullen zijn, werd in Tokio formeel bevestigd. Omdat humanitaire hulp niet tot de bevoegdheid van de raadgevende groepen behoort, werd overeengekomen dat de toekomstige coördinatie van die hulp op ad hoc-basis zal plaatsvinden tussen donors en internationale organisaties.

2. De hulp van de Gemeenschap en de andere donorlanden zal ertoe bijdragen de economische groei van de NOS te versnellen en een impuls te geven aan de toename van particuliere investeringen door Westerse ondernemingen. De partnership- en samenwerkingsovereenkomsten waarover de Gemeenschap besloten heeft onderhandelingen te voeren, zullen een nieuw klimaat scheppen voor de economische betrekkingen tussen de partijen, en

met name voor de ontwikkeling van handel en investeringen, die essentieel zijn voor economische herstructurering en technologische modernisering.

De Raad heeft herhaaldelijk gewezen op het fundamentele belang van de samenwerking tussen de NOS onderling, waarbij evenwel hun rechten en verplichtingen als onafhankelijke Staten overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties behouden moeten blijven. Er is de Gemeenschap veel aan gelegen dat de economische banden tussen de NOS die nuttig zijn voor de internationale arbeidsverdeling, blijven bestaan, en zij heeft daartoe reeds hulp verstrekt ten behoeve van projecten die regionale samenwerking tussen de Staten impliceren. De Raad is voornemens deze doelstelling, alsmede andere doelstellingen zoals bij voorbeeld de integratie van de NOS in de wereldeconomie, in de toekomstige partnership- en samenwerkingsovereenkomsten op te nemen.

In haar relatie tot de Nieuwe Onafhankelijke Staten, in al haar aspecten, gaat de bezorgdheid van de Gemeenschap in de eerste plaats uit naar de bevordering van de politieke en economische stabilisering van deze Staten en hun overgang naar een markteconomie. Het vertrouwen van de investeerders zal uiteindelijk afhangen van vooruitgang op deze gebieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2794/92

van de heer Freddy Blak (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 101/78)

Betreft: Bestrijding van Aids

Aids is de pest van onze tijd en zonder gecoördineerde bestrijding zal de ziekte zich op explosieve wijze, en ook in Europa, uitbreiden.

Kan de Raad in dit verband mededelen welke maatregelen ter bestrijding van de ziekte in Gemeenschapskader zullen worden genomen en welke financiële middelen voor dit doel zijn uitgetrokken? Bestaan er plannen om bij de hulp aan Oost-Europa preventieve maatregelen tegen Aids zoals bij voorbeeld voorlichtingcampagnes en de voorziening van condooms op te nemen?

Antwoord

(10 maart 1993)

1. De Raad en de ministers van Volksgezondheid van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, hebben op 4 juli 1991 op voorstel van de Commissie een actieprogramma voor 1991—1993 in het kader van het programma „Europa tegen Aids” goedgekeurd⁽¹⁾, waarnaar de geachte Afgevaardigde zij verwezen. Dit programma beoogt de bevordering van de samenwerking en de coördinatie van de nationale activiteiten alsmede de evaluatie ervan op communautair niveau en de stimulering

van communautaire activiteiten. Een eerste rapport over de tenuitvoerlegging van dit programma zou binnenkort door de Commissie moeten worden ingediend. Het is de bedoeling dat dit rapport ook aan het Europees Parlement wordt toegezonden.

2. Wat betreft de landen van Midden- en Oost-Europa en van de voormalige USSR draagt de Gemeenschap, naast de spoedhulp om tegemoet te komen aan de directe, eerste behoefte van deze landen aan medicijnen en medische apparatuur, in het kader van de programma's Phare en Tacis bij tot de verwezenlijking van programma's ter ondersteuning van de herstructurering van de gezondheidsstelsels in deze landen. In dit kader steunt de Gemeenschap met name de preventieve gezondheidszorg en de ontwikkeling van een gezondheidsvoorlichting.

Het is aan de Commissie om in deze context en indien de partnerlanden dit wenselijk achten, passende initiatieven te nemen op het gebied van de Aids-preventie.

⁽¹⁾ Besluit 91/317/EEG (PB nr. L 175 van 4. 7. 1991, blz. 26).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2970/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1992)

(93/C 101/79)

Betreft: Asielverlening aan vreemdelingen in Duitsland

Kort na de herhaalde racistische rellen heeft de Duitse Regering beslist het grondwettelijk recht op asiel voor vreemdelingen te amenderen, naar wordt beweerd in een poging om de golf van buitenlandse vluchtelingen naar Duitsland in te dijken. Het is een feit dat 8 % van de totale bevolking van Duitsland, nu reeds meer dan zes miljoen mensen, buitenlandse migranten zijn; daarvan leeft echter 20 % reeds langer dan 20 jaar in het land en 60 % langer dan tien jaar. Vindt de Raad het besluit van de Duitse Regering gepast om nu, onder druk van het geweld van de racisten, het grondwettelijk asielrecht voor buitenlanders aan te passen? Is het niet meer aangewezen het vraagstuk van asielverlening aan buitenlandse vluchtelingen gemeenschappelijk op EG-niveau te regelen?

Antwoord

(10 maart 1993)

De Raad is niet bevoegd zich uit te laten over het asielbeleid van een bepaalde Lid-Staat.

De Raad wijst erop dat in het Verdrag betreffende de Europese Unie is bepaald dat het asielbeleid een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang moet worden en dat in een aparte, aan het Verdrag gehechte verklaring is overeengekomen dat de Raad prioriteit zal verlenen aan de behandeling van de vraagstukken in verband met het

asielbeleid van de Lid-Staten, met als doel een gemeenschappelijk optreden vast te stellen om aspecten van dat beleid te harmoniseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2978/92
van de heer Sérgio Ribeiro (CG)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(30 november 1992)
(93/C 101/80)

Betreft: GATT-onderhandelingen over textiel en multivezelakkoord

Volgens de meest uiteenlopende inlichtingen over de GATT-onderhandelingen afkomstig uit verschillende bronnen, lijkt alles neer te komen op een moeilijke confrontatie tussen de standpunten van de Verenigde Staten en de Europese Gemeenschap over het centraal — of exclusief — thema van de landbouw. Van de andere kant is het multivezelakkoord maar tot het eind van dit jaar verlengd, maar wanneer het afloopt, kan dat ernstige gevolgen hebben voor landen of streken die afhankelijk zijn van de textielindustrie en die tot nog toe niet over de middelen beschikken die ze voor hun onontkoombare herstructurering en reconversie nodig hebben.

Kan de Raad daarom aangeven wat de stand van zaken in de GATT-onderhandelingen over de textielindustrie is, en overweegt hij niet om het multivezelakkoord te verlengen als de onderhandelingen tegen het einde van het jaar geen resultaten zouden opleveren?

Antwoord
(12 maart 1993)

De geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord dat de Raad op 20 januari 1993 op zijn mondelinge vraag H-1230 heeft gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3313/92
van de heer James Moorhouse (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 101/81)

Betreft: Nationaliteit van ambtenaren

Is de Raad bereid aan de hand van de jongste gegevens waarover hij beschikt, voor iedere nationaliteit afzonder-

lijk tabellen te publiceren van het aantal en het percentage personeelsleden dat in dienst is van de Raad en van het Economisch en Sociaal Comité met vermelding van de categorie en de salaristrap en onderverdeeld naar tijdelijke en vaste ambten?

Antwoord
(10 maart 1993)

In antwoord op de vraag van de geachte Afgevaardigde is in bijlage dezès een overzicht opgenomen van het personeelsbestand van het Secretariaat-generaal van de Raad per 1 december 1992.

Hierin is per nationaliteit aangegeven hoeveel personen in elke categorie en rang bij de Raad werkzaam zijn. Er is een algemeen percentage berekend per nationaliteit.

Er zij op gewezen dat het Secretariaat-generaal van de Raad op het ogenblik alleen ambtenaren in dienst heeft.

In de tweede bijlage staat de spreiding per nationaliteit aangegeven van de staf van het Secretariaat-generaal van het Economisch en Sociaal Comité op 31 december 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3476/92
van de heer Jacques Tauran (DR)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(28 januari 1993)
(93/C 101/82)

Betreft: Paarderenen te Pardubice in Bohemen

Ieder jaar wordt op een honderdtal kilometer ten oosten van Praag de grote steeple-chase van Pardubice georganiseerd.

Het 6 900 meter lange parcours telt 31 uiterst moeilijke hindernissen waarvan er minstens één speciaal voor ongelukken met dodelijke afloop bedacht schijnt te zijn.

Deze dodenren heeft alles van een echte slachtpartij. In 1990 zijn er minstens tien paarden ter plekke gestorven of na hevig lijden afgemaakt. Ook de ruiters worden niet gespaard, want een Franse jockey heeft er ooit drie dagen door in coma gelegen. Het lijkt echt de bedoeling te zijn ruiters en paarden om te brengen.

Moet aan de Tsjechische autoriteiten die dat allemaal laten gebeuren, niet worden gevraagd om dit evenement, dat de paardensport in een kwaad daglicht stelt, zonder meer te verbieden?

Welke sancties kunnen er, indien zij dat niet doen, worden genomen wanneer de Tsjechische Republiek bij de Europese Gemeenschap om hulp komt aankloppen?

Antwoord

(10 maart 1993)

De door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwestie valt niet onder de bevoegdheden van de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3484/92

van de leden Christine Oddy en Michael Elliott (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1993)

(93/C 101/83)

Betreft: Raad Algemene Zaken — anti-racisme

Kan de Raad bevestigen dat het nu gebruikelijk is dat op de Raad Algemene Zaken een vast agendapunt over raciale kwesties voorkomt, zoals was beloofd door het Portugese Voorzitterschap?

Zo ja: welke onderwerpen werden tijdens de laatste Raad Algemene Zaken besproken?

Zo neen: zal de Raad Algemene Zaken de belofte van het Portugese Voorzitterschap uitvoeren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 58/93

van de leden Mireille Elmalan, Sérgio Ribeiro en
Vassilis Ephremidis (CG)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 februari 1993)

(93/C 101/84)

Betreft: Noodzaak om de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat in de Gemeenschap op te voeren

Er gaat geen dag voorbij of er worden buitenlanders zowel in Oost- als in West-Duitsland het slachtoffer van racistisch geweld, veroorzaakt door extreem rechtse groeperingen: schendingen van joodse begraafplaatsen, brandstichting in tehuizen voor vluchtelingen, molestelingen van immigranten met soms fataal gevolg. Deze golf van racisme en het daarmee gepaard gaande geweld komt ook in de andere Lid-Staten voor, waar vele partijen en politieke leiders gevoelens van vreemdelingenhaat losmaken, onder meer om electorale redenen.

Is de Raad deze situatie bekend en is hij zich bewust van de dreiging daarvan voor de democratie? Kan de Raad mededelen of hij bereid is de communautaire autoriteiten en de regeringen van de Lid-Staten aan te moedigen energiek op te treden tegen racisme, vreemdelingenhaat en geweld door maatregelen te nemen tegen het racisme en ervoor te zorgen dat de leefomstandigheden van buitenlanders beschermd en verbeterd worden?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen nr. 3484/92 en nr. 58/93

(12 maart 1993)

De Raad heeft er herhaaldelijk blijk van gegeven veel waarde te hechten aan de mensenrechten en aan de waarden die verbonden zijn aan humanisme, vrijheid en verdraagzaamheid. Hij heeft elke vorm van discriminatie en elke uiting van racisme en vreemdelingenhaat krachtig veroordeeld.

Zo heeft de Europese Raad te Edinburgh nog onlangs „benadrukt dat er geen plaats mag zijn voor racisme en vreemdelingenhaat in het Europa van heden” en heeft hij „herhaald vastbesloten te zijn dergelijke opvattingen met hernieuwde kracht tegen te gaan”.

Ten slotte worden de geachte Afgevaardigden verwezen naar twee recente antwoorden van de Raad, en wel op mondelinge vraag H-1216/92 van mevrouw Green (vragennummer van 16 december 1992) en mondelinge vraag O-172/92 (debat over racisme tijdens de plenaire vergadering van 28 oktober 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 43/93

van de heer Pierre Ceyrac (DR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(8 februari 1993)

(93/C 101/85)

Betreft: De veiligheid van kerninstallaties in Midden- en Oost-Europa

De ramp van Tsjernobyl heeft tientallen mensenlevens gekost, 30 miljoen personen besmet en onherstelbare schade toegebracht aan het milieu in Oekraïne. Tal van EG-landen werden door deze ramp getroffen; immers, vandaag wordt nog een abnormaal hoge radioactiviteit vastgesteld in sommige gebieden van Duitsland en Frankrijk.

Welke maatregelen acht de Raad noodzakelijk, wel wetende dat er in Midden- en Oost-Europa 16 kerncentrales bestaan die even onveilig zijn als die van Tsjernobyl, om de veiligheid van de bevolking in onze landen te verzekeren?

Antwoord
(12 maart 1993)

De geachte Afgevaardigde zij verwezen naar het antwoord van de Raad op schriftelijke vraag nr. 2713/92 van de heer Robles Piquer (1).

(1) PB nr. C 58 van 1. 3. 1993, blz. 35.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 66/93
van de leden Mauro Chiabrando, Bryan Cassidy (PPE) en
Tullio Regge (GUE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(9 februari 1993)
(93/C 101/86)

Betreft: Vrij verkeer binnen de Gemeenschap

De internationale douane van Modane, afdeling Tunnel van Frejus-Italië, heeft een Italiaans staatsburger aangehouden die aan het stuur van een huurauto met Frans kenteken de grens passeerde. Er was een geldig huurcontract met de firma Europcar.

De Italiaanse douane heeft geconstateerd dat de bestuurder permanent in Italië woonachtig was en dus niet op Italiaans grondgebied in een auto met buitenlands kenteken mocht rijden.

Vervolgens heeft de douane dit als misdrijf (smokkel) gekwalificeerd en de auto in beslag genomen; de auto kan tevens worden geconfiscieerd en er kan een boete van 7—34 miljoen Italiaanse lire worden opgelegd.

Voornoemd feit lijkt buitengewoon anachronistisch, aangezien binnen de Gemeenschap steeds meer vrij verkeer mogelijk wordt.

Is de Raad van oordeel dat het optreden van de Italiaanse douane correct is geweest; zo ja, wanneer zullen onnuttige en anachronistische barrières als deze definitief worden opgeheven?

Antwoord
(12 maart 1993)

1. Naast de BTW voorzien de nationale wetgevingen van de Lid-Staten in andere belastingen op motorvoertuigen (zoals verkeersbelastingen, registratierechten, enz.), waarvoor nog geen communautaire harmonisatie geldt.

2. De beperkingen op het gebruik door ingezetenen van een Lid-Staat van een in een andere Lid-Staat ingeschreven voertuig houden verband met het bestaan van nationale belastingen op motorvoertuigen.

Wat de BTW betreft, zijn deze beperkingen sinds de opheffing van de belastinggrenzen per 1 januari 1993 verdwenen.

Voor de overige belastingen blijven de beperkingen echter bij gebreke van communautaire harmonisatie van kracht.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN ZONDER ANTWOORD (*)

(93/C 101/87)

Deze lijst wordt gepubliceerd overeenkomstig artikel 62, lid 3, van het Reglement van het Europees Parlement: „De vragen waarop van de Commissie niet binnen één maand en van de Raad of van de ministers van Buitenlandse Zaken niet binnen twee maanden antwoord is ontvangen, worden gepubliceerd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.”

Nr. 3149/92 van de heer François Guillaume (RDE) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Terugbetaling van collegegeld aan buitenlandse studenten die in België hebben gestudeerd

Nr. 3150/92 van de heer Alexandros Alavanos (CG) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Ambtstermijn van de Commissie en het Verdrag van Maastricht

Nr. 3164/92 van mevrouw Eva-Maria Quistorp (V) aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen (6. 1. 1993)

Betreft: EG-waarnemers in het voormalige Joegoslavië

Nr. 3165/92 van mevrouw Eva-Maria Quistorp (V) aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen (6. 1. 1993)

Betreft: Schendingen van de rechten van de mens in Bosnië-Herzegovina

Nr. 3194/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Vereenvoudiging van de communautaire wetgeving inzake BTW

Nr. 3195/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Schending van de mensenrechten in Oeganda

Nr. 3196/92 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen (6. 1. 1993)

Betreft: Het onderwijzen van de Griekse taal aan de scholen in Noord-Epirus

Nr. 3210/92 van de leden Martine Buron en Gérard Fuchs (S) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Problemen van de Franse en Europese papierindustrie

Nr. 3211/92 van de leden Lelio Lagorio en Maria Magnani Noya (S) aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen (6. 1. 1993)

Betreft: Grens tussen Italië en het voormalige Joegoslavië — herziening van het Verdrag van Osimo

Nr. 3232/92 van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Belemmering van reisgidsen en inbreuk op arrest Hof van Justitie

Nr. 3269/92 van de heer Luigi Vertemati (S) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Nazi-geweld in Duitsland

Nr. 3279/92 van mevrouw Anita Pollack (S) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Ad hoc-werkgroep immigratie

Nr. 3280/92 van de heer Alex Smith (S) aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen (6. 1. 1993)

Betreft: Politieke samenwerking met Cuba

Nr. 3310/92 van de heer Dimitrios Nianias (RDE) aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen (6. 1. 1993)

Betreft: Republiek Skopje

Nr. 3321/92 van mevrouw Concepción Ferrer (PPE) aan de Raad (6. 1. 1993)

Betreft: Samenstelling van geschiedenisboeken

Nr. 31/93 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Affichage van kosten voor bankverrichtingen

Nr. 32/93 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Extra kredieten voor Griekenland

Nr. 33/93 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Uitsluiting van de organisatie Eomtech bij de tenuitvoerlegging van de regionale operationele programma's

Nr. 34/93 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Niet-uitvoering van het Envireg-programma door Griekenland

Nr. 37/93 van de leden Maria Cassanmagnago Cerretti, Maxime Verhagen, Margaret Daly (PPE) en Michael McGowan (S) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Situatie in Somalië

Nr. 40/93 van de leden Florus Wijsenbeek en Rui Amaral (LDR) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Door de Commissie verleende vrijstellingen voor het zeevervoer

Nr. 42/93 van de heer José Valverde López (PPE) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Voorlichtingsbeleid van de communautaire Instellingen

Nr. 44/93 van de leden Luigi Colajanni (GUE) en Maria Aglietta (V) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Stopzetting van inbreukprocedures tegen Groot-Brittannië

Nr. 45/93 van mevrouw Maria Aglietta (V) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betreft: Stopzetting van inbreukprocedures tegen Groot-Brittannië

(*) De antwoorden worden openbaar gemaakt zodra de betrokken Instelling heeft geantwoord. De volledige tekst van deze vragen is gepubliceerd in het Bulletin van het Europees Parlement nr. 31/C-92 tot en met nr. 04/C-93.

Nr. 46/93 van de leden Luigi Colajanni (GUE) en Maria Aglietta (V) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betref: Stopzetting van inbreukprocedures tegen Groot-Brittannië

Nr. 47/93 van de heer Michael Welsh (PPE) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betref: Actie op landbouw- en milieugebied

Nr. 48/93 van de heer Patrick Lalor (RDE) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betref: Ambassades van de Europese Gemeenschap in derde landen

Nr. 51/93 van de leden Paul Lannoye, Marie Isler Béguin, Birgit Cramon Daiber, Virginio Bettini, Nel van Dijk en Jean-Pierre Raffin (V) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betref: Vervoer van afval: incoherentie van de wetgeving

Nr. 56/93 van de heer Jean-Claude Martinez (DR) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betref: Hervorming van het GLB

Nr. 59/93 van de heer Luigi Moretti (ARC) aan de Commissie (8. 2. 1993)

Betref: Plaatsing van overheidsopdrachten